

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 33.

Udgivet 7de August.

1897.

Grundlovsbestemmelse

2 Aug.

angaaende Forandring i Grundlovens § 2.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede Storthings i Overensstemmelse med Grundlovens § 112 fattede Beslutning af 25de Mai 1897 til Grundlovsbestemmelse angaaende Forandring i Grundlovens § 2, hvilken Beslutning er saalydende:

Grundlovens § 2 skal herefter lyde saaledes:

Den evangelisk-lutheriske Religion forbliver Statens offentlige Religion. De Indvaanere, der bekjender sig til den, er forpligtede til opdrage deres Børn i samme. Jesuitter maa ikke taales.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi antage og bekræfte denne Beslutning som Grundlovsbestemmelse.

Givet ombord paa Chefsskibet Drott, Marsstrand den 3die August 1897.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Behmann.

3 Aug.
No. 1.

Lov

om Kirker og Kirkegaarde.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 23de Juli dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om Kirkerne's Eiendomsforhold.

§ 1. Enhver Sognelirke skal, forsaavidt ikke anderledes i denne Lov bestemmes, være Sognemenighedens Eiendom og maa ikke afhændes.

Hvor Sognelirke paa Landet eies af flere Menigheder i Fællesskab, kan dog dette Forhold vedblive, saalænge der ikke fra nogen af de interesserede Menigheder fremkommer Krav paa dets Oplosning.

I Byer med flere Menigheder kan Kirkerne være i Fællesie for disse.

§ 2. Sognelirke, som helt eller for en Del er i Privates Eie eller alene tilhører en Del af Sognets Indvaanere, skal ved Sognestyrets Foranstaltning erhverves for Menigheden inden 5 Aar fra 1ste Januar efter denne Lovs Ikrafttræden.

Dog kan Menigheden undlade at indløse Kirke, som ikke har eller bliver tillagt Indtægter, tilstrækkelige til at dække de Udgifter, der efter nærværende Lovs § 4 findes at paahvile de private Kirkeiere.

§ 3. Ved Kirkes Erhvervelse for Menigheden skal dens Tiende, Landstyk og øvrige Indtægter medfølge, men dens Kapital, Jordegods, Skog og Rettigheder forøvrigt kun i den Udstrækning, de trænges til at dække Kirkens Udgifter.

Forsaavidt der tilligger Kirke Fisketiendeerstatning, skal denne ved Kirkens Erhvervelse for Menigheden medfølge i den Udstrækning, som af Sogne- eller Kommunestyret forlanges.

§ 4. Vilkaarene for Kirkes Erhvervelse bestemmes ved Overenskomst eller i Mangel deraf ved Skøn af udenbygds Mænd.

Skønnet fastsætter det aarlige Beløb, som antages nødvendigt til Kirkens Vedligehold i god og forsvarlig Stand, til større Udbedringer og Nybygning samt til at dække de øvrige Forpligtelser, der paahviler den private Kirkeier.

§ 5. Forsaavidt det fastsatte aarlige Udgiftsbeløb er mindre end Kirkens Aarsindkomst af Tiende, Landstyk og andre Indtægter bliver Overskuddet at indløse af Sognekassen med 24 Gange dets

aarlige Beløb eller paa Forlangende af Kirkeeieren efter Skjønnet 3 Aug.
Bestemmelse. No. 1.

Saaframt Udgiftsbeløbet er større end Kirkens Indtægter, har Kirkeeieren af Kirkens Kapital, Jordegods eller Skog efter Skjønnet nærmere Bestemmelse at tilspare 24 Gange det aarlige Underfund.

§ 6. Esterat endelig Taxt er afholdt, har Bestyreren af Skjønretten paa Forlangende af Sognestyret at afgive exigibel Kjendelse overensstemmende med Lov af 10de Mai 1860 § 1 for Sognestyrets Ret til paa Menighedens Begne at tage Kirken med dens i Taxten medtagne Tilliggender i Besiddelse paa de fastsatte Billaar.

§ 7. Omkostninger ved det i §§ 4—6 omhandlede Skjøn udredes af Sognekassen. Overfjøn kan forlanges inden 8 Uger fra Underfjønnet Afgivelse. Omkostningerne ved Overfjønnet betales af Kirkeeieren, saaframt det er forlangt af ham og gaar ham imod, ellers af Sognekassen.

§ 8. Hvor Kirken er erhvervet for Menigheden, bortfalder de for Kirdegods gjældende særlige Indskrænkninger i Eiendomsretten.

§ 9. Naar Sognekirke, som er i flere Menigheders Fællesskab, kræves udstilt af Fællesskabet, kan Opløsningen i Mangel af mindelig Overenskomst ske ved Skjøn af udenbygds Mænd paa Parternes Bekostning. Skjønnet kan inden 8 Uger efter Afgivelsen indankes til endelig Afgjørelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Ved saadanne Opøsninger skal Kirketienden af Eiendomme i det Sogn, hvor Kirken er beliggende, altid følge denne. Det samme gjelder Kirkens øvrige Indtægter, forsaavidt ikke særlige Forhold gjør det utilraadeligt.

§ 10. For de Kirker, der tilhører Staten, det nordlandste Kirke- og Skolefond eller anden offentlig Stiftelse, vedbliver det nuværende Eiendomsforhold, indtil anderledes bestemmes.

Kapitel 2.

Om Kirkerne Formue, Indtægter og Udgifter.

§ 11. Hvor Kirke er i Menighedens Eie, maa dens Tiende, Vandstyld og øvrige Indtægter og Rettigheder ikke stilles fra den.

§ 12. Naar Kirke tilhører Menigheden, maa dens Kapitaler, Indtægter og Rettigheder ikke stilles fra den.

Jordegods, som tilhører saadan Kirke, kan afhændes efter Beslutning af Sogne- eller Kommunestyret med Samtykke af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Al Kirken tilhørende Formue samt Salgs- og Indløsnings-

3 Aug. summer henlægges til et Fond for Kirken, forsaavidt ikke særlig Be-
No. 1. stemmelse derfor er til Hinder.

§ 13. Hvor der til Kirke i Menighedens Cie horer Afgift for Kirkefjor eller anden lignende Indtægt, kan denne afsløses med 20 Gange dens aarlige Beløb. Saafremt Afgiften erlægges i Barer, omskrives den til Penge af Kirkens Overtilsyn efter Gjennemsnitsbeløbet af de foregaaende 10 Aars Pris paa Stedet ifølge Opgave fra Kirkens Tilsyn og Sognestyret.

§ 14. Ret til faste Stolestader i Kirker, der tilhører Menigheden eller bliver erhvervet for denne, bortfalder fra nærværende Lovs Ikrafttræden eller fra Kirkens Erhvervelse.

Bortleie af faste Stolestader i saadanne Kirker maa fra samme Tid ikke mere finde Sted.

§ 15. For Benyttelse af Kirke i Menighedens Cie til kirkelige Handlinger, der udføres i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste eller paa andre dertil af Kongen bestemte Dage, erlægges ikke Betaling.

For saadan Kirkes Benyttelse til kirkelige Handlinger, som udføres til andre Tider, kan der kræves Betaling efter Vedtægt, som fastsættes af Sogne- eller Kommuneestyret og godkjendes af Kirkens Overtilsyn.

§ 16. For Benyttelse af Kirke i Menighedens Cie til gudstjenestligt eller andet opbyggeligt Brug erlægges ikke Betaling.

Tillades saadan Kirke benyttet til Forhandlingsmøder eller Koncerter, kan der kræves Betaling efter Vedtægt, fastsat paa den i foregaaende Paragrafs andet Afsnit bestemte Maade.

§ 17. Det i § 12 omhandlede Kirkefond bestyres og forvaltes paa Landet af Sogneestyret og i Byerne af Kommuneestyret. Fondets Kapitaler anbringes mod Sikkerhed som for Umyndiges Midler bestemt. Med Hensyn til Regnskabs Afslæggelse og Revision forholdes som med kommunale Regnskaber.

§ 18. Kirkens Indtægter anvendes, forsaavidt den er i Menighedens Cie, alene til Kirkens Behov og til de den paahvillende Lønninger.

Med Kongens Samtykke kan Overstud af Indtægterne anvendes ogsaa til andre kirkelige eller dermed beslægtede Formaal.

§ 19. Forsaavidt de Indtægter, der tilligger Kirke i Menighedens Cie, ikke dækker dens Udgifter, udlignes det manglende efter Reglerne i de kommunale Skattelove.

§ 20. Af enhver Kirke udredes ved Aarsskiftet som Bidrag til Løn for Stiftets Biskop det samme Beløb, hvormed Kathedraticum, Salarium og Residenspenge eller nogen af dem tilfammen hidtil har været erlagt, og til Provstiets Provst den ham tilkomende Løn.

Af Kirker, som er i Privates Cie, erlægges de dem hidtil

paahvilende øvrige Afgifter og Udbredelser usforandrede, indtil Kirkerne er bleven Menighedernes Eiendom. 3 Aug. No. 1.

For Kirker, som ikke er i Privates Eie, gjælder fra 1ste Januar efter denne Lovs Ikrafttræden eller efter Kirkens Erhvervelse for Menigheden følgende Bestemmelser:

- a. Den Kirke i Kristiansand Stift paahvilende Udbredelse til Bispeenkøpenion bortfalder for disse Kirker og bliver, saalænge nogen af de for Tiden til saadan Pension berettigede er i Live, at udbetale af Statskassen.
- b. Den Kirke under Navn af Vyhjholdspenge paahvilende Afgift til Skolevæsenet bortfalder.
- c. Den Kirke i Telemarken og Bamle Provstier paahvilende Afgift, der erlægges til Skiens Sogneprest eller Skole som Tredieaarstage af Kirkenes Jordegods eller Erstatning derfor, bortfalder for disse Kirker.

Den Del af den nævnte Afgift, som erlægges til Skiens Sogneprestembede, bliver for den nuværende Sogneprests Embedstid at udrede af Oplysningsvæsenets Fond.

- d. Den Kirke i Sogn paahvilende Udbredelse til Jostedalens Sogneprestembede bortfalder for Kirkerne og bliver at udrede af Oplysningsvæsenets Fond.
- e. Den Kirke i Jarlsberg og Larvik Provstier under Navn af Brevløsningspenge paahvilende Afgift til Indehaveren af Jarlsbergs Grevskab kan afløses med 24 Gange Afgiftens Aarsbeløb.
- f. Hvor der forøvrigt maatte findes nogen særlig Afgift, paahvilende Kirke, som ikke er i Privates Eie, kan den afvikles efter Kongens Afgjørelse for det enkelte Tilfælde.

Kapitel 3.

Om Kirkenes Nybygning og Vedligehold.

§ 21. Kirke maa ikke nedtages, opføres, ombygges eller undergives nogen større Forandring uden Tilladelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Kirkens Rar og Prydelser maa ikke uden saadan Tilladelse fjernes, ombyttes eller afhændes. Afhændelser uden erhvervet Tilladelse er ugyldige.

§ 22. Ny Sognekirke skal opføres, naar Kirken er tilintetgjort, naar den paa Grund af væsentlige Mangler er ubrugbar og ikke med Rytte kan udbedres, naar den under sædvanlige Gudstjenester ikke afgiver tilstrækkelig Plads for den kirkesøgende Del af Menigheden og ikke hensigtsmæssig kan udvides, eller der dannes nyt Sogn, hvori Kirkebygning ikke tidligere findes.

3 Aug.
No. 1.

Twist om Kirkens Brugbarhed og om, hvorvidt den hensigtsmæssig lader sig udbedre eller udvide, afgjøres ved Skjøn (§ 28).

§ 23. Ny Kirke maa alene opføres paa Tomt og efter Tegninger, som er godkendte af Kongen.

§ 24. Tomt til Opførelse eller Udvidelse af Kirke kan i fornøden Udstrækning efter Kongens nærmere Bestemmelse fordres afgivet efter Taxt. Til Kirkens Hovedindgang og omkring Kirken skal der være en Bei af mindst 2,5 m. Bredde og foran Hovedindgangen en aaben Plads af mindst 30 m.² Størrelse.

Tomten skal være indhegnet, forsaavidt det af Kirkens Over-tilsyn ansees nødvendigt.

Bebyggelse maa ikke finde Sted nærmere Kirke paa Landet end 60 m. uden Tilladelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 25. Naar Sognekirke opføres, skal dens Skib give Siddeplads for mindst en Fjerdedel eller, hvor der som Regel holdes Gudstjeneste to Gange hver Søndag, en Sjettedel af Sognets Folkemængde, Pladsen beregnet for hver Person til 0,5 m. Bredde og 0,8 m. Dybde. Foruden disse Pladse skal der i Kirkens Skib være Rum til de fornødne Gange.

For Kirke i Sogn, hvor der tillige er Kapel, kan Pladsenes Antal indskrænkes efter Tilladelse af Kongen.

Hvor en Menigheds Folketal kræver mere end 600 Siddepladse, kan det paa samme Maade tillades, at det overstygende Antal helt eller delvis sættes ud af Betragtning.

For Beregningen af Pladsenes Antal lægges sidste Folketælling til Grund.

§ 26. Enhver Kirke skal være forsvarelig tækket, dens Bægge, Gulv og Loft være tætte og nogle af dens Vinduer kunne aabnes, forsaavidt ikke tilstrækkelig Ventilation paa anden Maade er tilvejebragt. Den skal have tilstrækkelige Udgange og dens Døre gaa udad.

Kirken skal udvendig være enten spækket, pudset, malet, oljet eller tjæret og indvendig enten spækket, pudset, malet eller oljet, alt efter som det egner sig for det Materiale, hvoraf den er opført. Den skal være forsynet med mindst en større Klokke i Taarn, Tagrytter eller Stopul og med Øvne eller anden tilstrækkelig Varmindretning. I ny Kirke anbringes Sakristi for Præsten, og hvor dette ansees paakrævet, særskilt Rum for Daabsbørn.

Umindelige Bestemmelser angaaende Kirkens Alter, Døbefont og Prædikestol, Kar, Klæder og øvrige Tilbehør samt om dens Renhold udferdiges af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 27. Kirken med dens Tilbehør skal til enhver Tid holdes i lovlig Stand og sømmelig Orden.

§ 28. Undblader Sogne- eller Kommuneskyret efter Forlangende af Kirkens Overtilsyn inden en af dette sat Frist at efter-

komme Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 22 og 27, kan Over- 3 Aug.
tilsynet undergive Sagen Afgjørelse ved Skjøn af udenbygds eller No. 1.
udenbygds Mænd.

Omkostningerne ved Skjønet udredes efter Skjønnsrettens Bestemmelse af Sogne- eller Bykassen, saafremt Skjønet i det væsentlige giver Overtilsynet Medhold, i andet Fald af Statskassen.

§ 29. Forsømmes Vedligehold af Sognekirke, som er i Privates Eie, og Gieren ikke lader de af Overtilsynet paaflagede Mangler udbedre inden en af dette sat Frist, falder Kirken med dens Tiende, øvrige Indtægter og Tilliggender og alt Jordegods og Skog, som i sin Tid er medfulgt ved dens Salg, tilbage til Menigheden, der har at overtage den, hvorhos Kirkeeieren er forpligtet til at erstatte Omkostningerne ved de paaflagede Manglers Udbedring.

§ 30. Afgiver ikke en Sognekirke, som er i privat Eie, tilstrækkelig Plads efter Bestemmelserne i denne Lovs § 22, og Gieren ikke lader den udvide, er han forpligtet til at overgive Kirken til Menigheden, der har at modtage den. Med Kirken skal isaafald følge dens Tiende og øvrige Indtægter og Tilliggender, undtagen Jordegods og Skog, som ikke maatte være fornødne for, at Menigheden kan overtage Kirken uden Tab.

I Mangel af Overenskomst afgjøres dette ved Skjøn af udenbygds Mænd. Om Skjønet gjælder Bestemmelserne i § 7.

§ 31. Bestemmelserne i § 30 gjælder ogsaa, naar den gamle Kirke er tilintetgjort eller ved Skjøn er erklæret ubrugbar, uden at dette skyldes forsømt Vedligehold, og Gieren ikke lader opføre ny Kirke af saadan Størrelse som i § 25 foreskrevet.

§ 32. Ved Udbedringer, som ikke kan henregnes til almindeligt forsvarligt Vedligehold, samt ved Udvidelse og Nybygning, kan den private Kirkeeier kræve som Hjælp af Menigheden det fornødne Tømmers, forsaavidt det ikke findes i Kirkens Skog og Fremførsel af Materialier, forsaavidt denne kan besørjes ved Arbeidshjælp af Menigheden.

Kapitel 4.

Om Kirkegaard.

§ 33. Anlæg og Udvidelse samt Medlæggelse af Kirkegaard maa kun finde Sted, efterat Helseeraadet har udtalt sig, og med Samtykke af Røngen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 34. Hvert Sogn skal have Kirkegaard, der som Regel anlægges ved eller i Nærheden af Kirken.

I Kjøbstæder med flere Menigheder kan disse benytte fælles Kirkegaard. Indenfor den til Bebyggelse regulerede Del af Byen

3 Aug. maa Kirkegaard ikke tillades anlagt, medmindre særlige Forhold gjør
No. 1. det paakrævet.

For affides Grænder kan anlægges Hjælpekirkegaard med Støpul og Klokke.

Den til Kirkegaard fornødne Grund kan fordres afgivet efter Tagt.

§ 35. Udenfor Kirkegaard maa ikke Begravelse finde Sted uden Kongens Tilladelse. Gravsted maa ikke indrettes i Kirke eller under dens Gulv.

§ 36. Kirkegaard skal foruden Rum til fornødne Veie og Gange give Plads for saa mange Grave som Halvdelen af Sognets eller Grændens Folketal, hver Grav 2,4 m. lang og 1,2 m. bred.

§ 37. For Gravplads paa Kirkegaard i Menighedens Eie erlægges ikke Betaling. For Fæste af særskilt Gravsted, eller naar Grav ønskes bevaret udover 20 Aar paa saadan Kirkegaard, kan der kræves Betaling efter fastsat Vedtægt.

Benyttes Kirkegaarden for nogen, som ikke tilhører Menigheden, kan der kræves et Vederlag, som ligeledes bestemmes ved Vedtægt.

§ 38. Grav maa ikke aabnes uden ved den for hver Kirkegaard ansatte Graver og efter Dødsanmeldelse paategnet for Menighedslemmer af Sognepresten, for Medlemmer af ordnet Disfentermenighed af dennes Prest eller Forstander og for andre af Øvrigheden. Dog skal i Distrikter, hvor de stedlige Forhold gjør dette paakrævet, vedkommende Sogneprest, Disfentermenigheds Prest eller Forstander og Øvrighedsperson kunne bemyndige en anden til paa deres Begne at paategne Dødsanmeldelserne, mod at han fører nøiagtig Fortegnelse derover og for hvert enkelt Tilfælde uopholdelig afgiver fornøden Indberetning om Anmeldelsen.

Nøiagtig Fortegnelse over Gravene føres for hver Kirkegaard.

For Gravning, Ringning, Benyttelse af Gravkapel og lignende paa Kirkegaard, som er i Menighedens Eie, kan kræves Betaling efter Vedtægt.

§ 39. De i §§ 37 og 38 omhandlede Vedtægter fastsættes af Sogne- eller Kommunebestyret efter Forslag af Kirkens Tilshyn og godkjendes af Øvertilshynet.

Forøvrigt bliver Udgifter ved Anlæg og Vedligehold af Kirkegaard i Menighedernes Eie at bestride paa samme Maade som for Kirker bestemt (§ 19).

§ 40. Anlæg eller Udvidelse af Kirkegaard, som tilligger Kirke i privat Eie, bekostes af Kirkens Eier. Er han ikke villig hertil, har han til Menigheden at overgive Kirken med Kirkegaard og øvrige Tilliggender, saaledes som i § 30 bestemt.

Forsømmes Vedligehold af saadan Kirkegaard, kommer Reg- 3 Aug.
lerne i § 29 til Anvendelse. No. 1.

§ 41. Ethvert begravet Lig skal i Regelen hvile urørt i Jorden i 20 Aar. Dog skal denne Frist med Samtykke af Kongen, efterat Højsæraadet har udtalt sig, kunne nedsættes til 15 Aar for Kirkegaarde, hvor Forholdene er særlig gunstige for Egenes Op-
løsning, ligesom der skal være Udgang til paa samme Maade at bestemme en kortere Frist for Lig af Børn under 12 Aar.

Flytning af Begravede maa alene foregaa med Samtykke af vedkommende Departement, efterat Højsæraadets Udtalelse er ind-
hentet.

Ansees Undersøgelse af begravet Lig paatræbet af nogen offentlig Interesse, kan Tilladelse dertil meddeles af Øvrigheden.

§ 42. Kirkegaard skal i den Udstrækning, som af Højsæraadet ansees nødvendig, være afgrøftet, derhos forsvarlig indhegnet samt holdes i sømmelig Stand.

Bestemmelse om Gravenes Dybde bliver at afgive af Højsæraadet med Godkjendelse af Overtilsynet. Dog skal enhver Grav være saaledes anlagt, at det Lig, som deri nedsættes, ikke berøres af Grundvand, og at der mellem Ristens øverste Kant og Jordens Overflade er en Afstand af mindst 1 m.

Forsørgt bliver almindelige Bestemmelser angaaende Kirke-
gaarden og dens Benyttelse, derunder om Anbringelse og Fjernelse af Gravminder, Bænke, Plantning, Hegn og andre Anlæg, at afgive af Tilsynet med Overtilsynets Godkjendelse.

§ 43. Naar Kirkegaard nedlægges, skal den være fredet i mindst 40 Aar efter sidste Begravelse.

Kapitel 5.

Om Kirkerne's Tilsyn.

§ 44. For hvert af Rigets Stifter danner Stiftamtmanden og Biskopen Kirkerne's Overtilsyn.

Inden de enkelte Provstier har Provsterne at føre Indseende med alt, der vedrører Kirker og Kirkegaarde, og at udtale sig i Sager, der angaar disse.

§ 45. Kirkerne's Tilsyn dannes paa Landet i hvert Sogn af Sognepresten eller den residerende Kapellan efter Biskopens Bestemmelse, en af Sognets Formænd efter Sognestyrets Valg og et Medlem, der vælges af Sognestyret for 3 Aar.

I Byerne dannes Tilsynet af Sognepresten eller, hvor der er flere Prester i selvstændigt Embede, den af disse, som Biskopen opnævner for 2 Aar, samt af Magistraten eller et Medlem af Formandskabet efter dets Afgjørelse og Valg og et af Kommune-
styret for 3 Aar valgt Medlem.

3 Aug.
No. 1.

Hvor Land og By har fælles Kirke, dannes Tilsynet af Presten sammen med Byens Magistrat eller et Medlem af Formandskabet efter dets Afgjørelse og Valg og en af Landsfognets Formænd, valgt af dets Sognestyre.

For Tilsynets valgte Medlemmer vælges tillige Baramænd. Tilsynet vælger aarlig sin Formand.

§ 46. For enhver Sognekirke bestilles en Kirkeværge, der efter Sogne- eller Kommunestyrets Bestemmelse enten ansættes som Bestillingsmand eller vælges for 4 Aar som Ombudsmand. Han ansættes eller vælges af Sogne- eller Kommunestyret efter Forslag af Kirkens Tilsyn. I Byer med flere Kirker kan for disse antages samme Kirkeværge.

§ 47. Kirkens Tilsyn har at føre Indseende med Kirke og Kirkegaard og hvad dertil hører. Det har saaledes at paase: at Kirke og Kirkegaard med Tilbehør holdes i lovlig Stand og i sømmelig Orden;

at de for Kirke og Kirkegaard gjældende Bedtægter og Bestemmelser overholdes, derunder særlig, at Fortegnelsen over Gravene føres paa betryggende Maade;

at der føres særskilt Fortegnelse over Kirkens Formue og visse Indtægter samt over dens Prydelser og øvrige Tilbehør, af hvilken Fortegnelse Afskrift indsendes til Overtilsynet;

at der aarlig indsendes til Overtilsynet Afskrift af Regnskabet for Kirke og Kirkegaard, saasnart dette foreligger i revideret og decideret Stand.

Kirkens Tilsyn har derhos at træffe Afgjørelse om Kirkens Benyttelse udenfor de regelmæssige Gudstjenester og kirkelige Handlinger i kirkelige og andre dermed beslægtede Diemed efter nærmere Bestemmelser, der gives af Kongen. Om enhver saadan Benyttelse af Kirken skal gennem Biskopen gives Indberetning til Kirkedepartementet, til hvilket ogsaa den, der har ansøgt om Kirkens Benyttelse, eller et Medlem af Tilsynet eller mindst 20 myndige Menighedslemmer kan indanke dets Afgjørelser.

§ 48. Tilsynet har hvert Aar inden den Tid, som Sogne- eller Kommunestyret bestemmer, at indgive til dette Overslag for det følgende Aar over de ved Kirke og Kirkegaard paatrævede Udgifter til Lønninger, Vedligehold, Renhold, Opvarmning m. v.

Ligeledes har Tilsynet til Sogne- eller Kommunestyret at indgive Forestilling angaaende Nybygning, Udvidelse eller andre særlige Foranstaltninger ved Kirke eller Kirkegaard, som anses nødvendige eller hensigtsmæssige.

Derhos har det at sørge for, at bevilgede Midler anvendes efter Bestemmelsen.

§ 49. Tilsynet ansætter Kirketjener, Graver og andre underordnede Betjente, til hvilke der er bevilget Løn, og udfærdiger Tjenesteregler for dem.

Det har derhos at afgive Indstilling til Sogne- eller Kom- 3 Aug.
munestyret om Ansættelse af Organist og Beskikkelse af Kirkebørge No. 1.
og Forslag til Tjenesteregler for disse.

§ 50. Tilsynet har at være tilstede ved Visitationer. Det har at give Indberetning til Overtilsynet, saafremt paa pegede Mangler ved Kirke eller Kirkegaard ikke bliver udbedrede.

§ 51. Kirkerne Overtilsyn har at føre det almindelige Indseende med Stiftets Kirker og Kirkegaarde og at paase, at de for disse gjældende Bestemmelser overholdes. Det har at vaage over, at Kirkerne Formue bevares, at Kirkefondene og andre Kirkerne tilhørende Midler forvaltes paa betryggende Maade og anvendes overensstemmende med denne Lov.

§ 52. Overtilsynet har at bestikke Kirkebørge og Organist og at godkende Tjenesteregler for disse.

§ 53. Enhver Beslutning af Sogne- og Kommune styre vedkommende Kirker og Kirkegaarde bliver at meddele Overtilsynet.

Kapitel 6.

Andre Bestemmelser.

§ 54. Ny Kirke eller Kirkegaard maa ikke tages i Brug, førend den er indviet.

Det samme bliver efter Kongens nærmere Bestemmelse at iagttage, naar Kirke ombygges eller Kirkegaard udvides.

§ 55. Hvor særlige Forhold gjør det paa krævet, kan Kongen tillade Fravigelse fra Bestemmelser i denne Lov.

§ 56. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer.

Efterhvert som Loven kommer til Anvendelse, ophæves efter nævnte Bestemmelser, forsaavidt de endnu er gjældende:

Bevilgning af 14de September 1670 paa Bygges og Tredeaarstage af Kirkerne Gods i Bratsbergs Amt til Stiens geistlige Betsjente og Skolen.

Bevilgning af 9de Mai 1682 paa Kathedraticum til Trondhjems Biskop af Stiftets Kirker.

Forordning af 5te Februar 1685 om ulovlige Paalægs Afkæffelse m. v. § 11, forsaavidt angaar Kirkerne Skole.

Anordning af 14de Juni 1687 angaaende Kirkerne paa Landet i Akerhus Stift m. v.

Af Kong Christian den Vtes Norske Lovs anden Bog: Kapitel 9, Artikel 2, forsaavidt angaar Kirkebørger, samt Artikel 19; Kapitel 10, Artikel 4, forsaavidt angaar Jordpaakæffelse; Kapitel 16, Artikel 9 og 10; Kapitel 17, Artikel 20 og 21, samt Kapitel 21, Artikel 1—6, 8—16, 18—33, 35, 37—62, 64 og 66—72.

- 3 Aug. No. 1. Kirkeritualet af 25de Juli 1685 (jfr. Forordning af 14de April 1688) Kapitel 9 om Lig og Begravelser, forsaavidt angaar Bestemmelserne om, naar og ved hvem Grav maa aabnes, og det i Kapitlet indeholdte Forbud mod Jordpaakastelse og Begravelse paa indviet Kirkegaard.
- Mabent Brev af 5te Marts 1692, forsaavidt angaar Magesifte af Kirkerne tilhørende Gods.
- Reskript af 17de December 1692 angaaende Kirkeegnsskaber.
- Forordning af 6te Februar 1694, forsaavidt Kirkeegnsskaber angaar.
- Reskript af 7de Juli 1696 angaaende Udredelse af Bispepensjon af Kirker i Kristiansand Stift.
- Reskript af 3die Mai 1704 angaaende Sognemændenes Deltagelse i Kirkerne's Vedligeholdelse.
- Reskript af 17de December 1723 angaaende Kathedraticum af Kirkerne i Finmarken.
- Anordning af 21de Oktober 1724 angaaende, at Kirkerne's Kontributioner skulde have Prioritet fremfor andre Kreditorer hos Kirkefogderne, samt Plakat af 3die Januar 1727 angaaende Inddrivelse af bemeldte Kontributioner.
- Reskript af 23de Februar 1725 angaaende Vin og Brød samt Lys til Alteret i de solgte Kirker saavel som deres Beholdninger og til andre Kirker førend Salget gjorde Laan.
- Forordningen af 25de Februar 1733 angaaende det Kirkerne tilliggende Gods, og hvorledes med dets Afhændelse skal forholdes.
- Forordningen af 13de August 1734 angaaende Kirkerne.
- Reskript af 5te August 1735 angaaende Selvmorderes Begravelse.
- Reskript af 2den Januar 1739 og Forordning af 23de samme Maaned om Skolerne paa Landet m. v. § 34 samt Reskript af 22de November 1754 og af 1ste Juli 1757 angaaende Kirkerne's Udredelse til Skolekassen af de Midler, som af Kirkerne tidligere anvendtes til Alterlys, de saakaldte Lyspenge.
- Forordning af 31te Marts 1741, forsaavidt angaar Tømmerhugt i Kirkerne's Skoger.
- Forordning af 23de Februar 1748, forsaavidt Kirkeegnsskaberne angaar.
- Reskript af 18de December 1751 angaaende Begravelser i Trondhjems Stift.
- Reskript af 8de Marts 1754 angaaende Begravelser i Annesognene i Kristiansand Stift.
- Rancelli-Promemoria af 5te Oktober 1771 angaaende Indsendelse af Overslagene ved Kirker's Ryopsførelse eller Reparation.
- Rancelli-Promemoria af 30te November 1776 og Plakat angaaende Gravenes Dybde i Bergen Stift m. v.

- Reskript af 5te December 1783 angaaende Begravelser i Åkershus Stift. 3 Aug. No. 1.
- Reskript af 20de Februar 1784 angaaende Kirkerne's Reparation i Åkershus Stift.
- Rancelli-Promemoria af 19de Januar 1793 angaaende Pligten til Deltagelse i Kirke-reparationer paa Landet.
- Reskript af 10de Mai 1800 angaaende Begravelser i Bergen Stift.
- Reskript af 22de August 1800, forsaavidt angaar Afgift af Kirken i Fredrikstad til samme Bys Skolevæsen.
- Forordning af 22de Februar 1805 angaaende Gravsteder i Kirkerne m. v.
- Reskript af 22de Februar 1805 angaaende Kirkeexpensers Betaling ved Mikkelsdag og deres Besørgelse ved Geistlige.
- Rancelli-Promemoria af 20de August 1805 angaaende fri Begravelsesjord.
- Rancelli-Promemoria af 12te November 1810 angaaende, at Døde ikke maa begraves, uden at Presten underrettes.
- Lov af 24de April 1818 angaaende vedkommende Menigheders Forpligtelse til i visse Tilfælde at overtage og forsvarligen at vedligeholde deres Sogneskirker.
- Lov af 24de September 1851 angaaende Kirker og Kirkegaarde.
- Lov af 25de Februar 1860, indeholdende Tillæg til Lov om Kirker og Kirkegaarde af 24de September 1851.
- Lov af 13de December 1862 angaaende Salg eller Magestifte af Klokkergaarde, udlagte af Kirkegods, som er i Privates Eie.
- Lov af 3die Marts 1866 om Ophævelse af Norske Lovs 2—21—21 m. v.
- Eendvidere ophæves enhver anden Bestemmelse, der maatte stride mod nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet ombord paa Chefsskibet Drott, Marstrand den 3die August 1897.

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Behmann.

3 Aug.
No. 2.

Lov

om særlige Straffebestemmelser m. v. for Personer,
som i Genhold til Grundlovens § 75 h indkaldes
til at møde for Stortinget.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni dette Aar,
saalydende:

§ 1. Den, som efter i Genhold til Grundlovens § 75 h
at være indkaldt til at møde for Stortinget, enten undlader at
møde eller vægrer sig for, overensstemmende med Stortingets For-
retningsorden, at afgive den Forklaring, hvortil han efter nævnte
Grundlovsbestemmelse er pligtig, eller at bekræfte Forklaringen med
en høitidelig Forsikring, bliver, forsaavidt strengere Straffebestem-
melser i anden gjældende Lov ikke maatte komme til Anvendelse, at
straffe med en Bød af fra Kr. 1 000,00 til Kr. 10 000,00.

§ 2. Den i § 1 omhandlede høitidelige Forsikring skal træde
i Eds Sted og medføre samme Ansvar, som om Ed var aflagt.

§ 3. Uden Forlangende af Stortinget paataaler det Offent-
lige ikke de i nærværende Lov omhandlede Forbrydelser.

§ 4. Denne Lov træder strax i Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet ombord paa Chefsskibet Drott, Marstrand den 23de
August 1897.

Oscar.
(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

3 Aug.
No. 3.

om Afgang til at benytte Kvinder som Retsvidner.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Stortings Beslutning af 19de Juni dette Aar, saalydende:

I de Tilfælde, hvor efter Lovgivningen Retsvidner ei behøver at tages af det i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 § 5 omhandlede Mandtal, skal for Eftertiden ogsaa Kvinder kunne benyttes som saadanne.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rikets Segl.

Givet ombord paa Chefsskibet Drott, Marstrand den 3die August 1897.

Øscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

3 Aug.
No. 4.

angaaende Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Stortings Beslutning af 16de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Hvor Fisket er af den Betydning, at det Tilsyn, Distriktets almindelige Øvrighed fører dermed, ikke ansees tilstrækkeligt, kan der efter Andragende fra vedkommende Kommuneslyre af Kongen bestemmes, at en Kommune eller Dele deraf skal udgjøre et eller flere Opsynsdistrikter, inden hvilke anordnes saadant Opsyn,

3 Aug. som findes hensigtsmæssigt, og udfærdiges nærmere Forskrifter for
No. 4. dets Birkfomhed i Genhold til denne Lov, — alt, forsaavidt Midler dertil er bevilgede af Storthinget.

§ 2. Et Opsynsdistrikt kan omfatte et eller flere Mærkedistrikter. I ethvert Opsynsdistrikt skal der anvises Fiskerne et eller, om formodiges, flere bestemte Steder, hvor Anmeldelser til Opsynet til alle Tider under Fisket kan gøres. I ethvert Mærkedistrikt skal der anvises Fiskerne et bestemt Sted, hvor Anmeldelser om Tilflytning kan ske og hvor Mærker erholdes udleverede.

§ 3. Hovedsmand paa Baad og Fører af Fartoi, som vil drive Fiskeri fra noget af de i § 2 (jfr. § 1) nævnte Mærkedistrikter, skal derom forud gøre Anmeldelse til Opsynet og opgive sit Navn og Hjemsted tilligemed Antallet af sit Mandskab. Ligeledes skal opgives, om og i Tilfælde hvor Husrum er leiet iland, eller om Logisbaad benyttes, og i Tilfælde, hvor denne har Liggeplads i Fiskeværret.

Bedkommende Baad eller Fartoi erholder udleveret to Mærker, der høert udviser Distriktets Nummer og Baadens eller Fartoiets Løbenummer. Disse Mærker bliver at anbringe paa den Maade, som af Opsynet bestemmes.

Saafernt Bedkommende flytter til et andet Mærkedistrikt inden samme Opsynsdistrikt, beholder Baaden eller Fartoiet det oprindelige Mærke, men ny Anmeldelse maa ske til Opsynet, forinden Fiske fra det nye Distrikt begyndes.

Mærkerne udleveres af Opsynet uden Betaling og bliver ved Fiskets Slutning at levere tilbage; hvis Mærkerne er tabte, skal Anmeldelse derom gøres til Opsynet. Undladelse af til fastsat Tid at tilbagelevere Mærkerne eller at anmelde muligt Tab af dem straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00.

Paatræffes nogen at drive Fiskeri, uden at Baaden eller Fartoiet er forsynet med paabudt Mærke eller uden at Bedkommende i Tilfælde af Flytning til nyt Mærkedistrikt har gjort den ovenfor omhandlede Anmeldelse til Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 4. Naar Opsyn er anordnet, skal der inden 14 Dage, efterat Opsynet er traadt i Birkfomhed, i ethvert Mærkedistrikt blandt Fiskerne udvælges et bestemt Antal Tilsynsmænd. Stemmeberettigede ved dette Valg er de i Distriktet tilstedeværende Hovedsmænd og Fartøiførere, som inden Kl. 8 Aften 3 Dage før Valgets Afholdelse for Opsynet har anmeldt at ville drive Fiskeri i Distriktet. Opsynet bestemmer Sted og Tid for Valget og har herunder at iagttage, at Valg saavidt muligt ikke bør foretages, forinden Hovedmassen af Fiskerne antages at være kommet. Bekjendtgørelse om Valget sker ved Opslag 2 Dage før dets Foretagelse. Det bestyres af vedkommende Opsynsbetjent, som ogsaa har at føre Protokol derover. Der vælges 1 Tilsynsmand for hver 10 Garn- og

Vinebaade og 1 for hver 20 Snørebaade samt ved særskilt Valg 3 Aug.
det halve Antal Suppleanter. Afstemningen sker, skriftlig eller No. 4.
mundtlig, særskilt for hvert Brug. Opsynsbetjenten har senest ved
Valgforretningens Begyndelse at kundgjøre, hvor mange Tilsyns-
mænd og Suppleanter der bliver at vælge. Ved Beregningen heraf
har han alene at tage Hensyn til de Garus-, Vine- og Snørebaade,
som er blevene anmeldte for Opsynet inden Kl. 8 Aften 3 Dage
for Valgets Afholdelse.

Er der i et Distrikt paa Valgtiden et mindre Antal Baade
end ovenfor nævnt af et enkelt Brug, bliver Tilsynsmand for dette
Brug ikke at vælge.

§ 5. Tilsynsmændene, der ingen Godtgjørelse oppebærer,
er Ombudsmænd. De beklæder Stillingen, saalænge Opsynet er i
Virksomhed, og saalænge de opholder sig inden Opsynsdistriktet for
der at drive Fiske. Har nogen forrettet som Tilsynsmand i to
paa hinanden følgende Aar, er han berettiget til at undslaa sig for
at modtage Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Hvis en Tilsynsmand i
sin Funktionstid vil drive Fiske i et andet af Opsynsdistriktets
Mærkedistrikter end det, hvori han er valgt, har han i det nye
Mærkedistrikt at anmelde sig for Opsynet som Tilsynsmand og at
udføre sine Pligter som saadan der.

§ 6. Tilsynsmændene har at føre det umiddelbare Tilsyn
paa Havet og derunder ved Tilhold og Udvarsel at søge hindret
Overtrædelser af denne Lov og de i Medhold af samme givne Bed-
tægter. Det paaligger dem som Ombudspligt at anmelde for Op-
synet de Overtrædelser af denne Lov og de i Medhold af den
givne Bedtægter, der kommer til deres Kundskab, at bistaa Opsynet
med mindelig Ordning af Tvistigheder som i § 38 omhandlet og
at gjøre Tjeneste som Domsmænd og Skjønsmænd som i §§ 39
og 19 omhandlet.

§ 7. For hvert Opsynsdistrikt med den nedenfor omhandlede
Undtagelse bliver der inden 4 Dage efter Valget af Tilsynsmænd
af disse, efter forudgaaende Tilsigelse fra Opsynet, at vælge blandt
Fiskerne 4 Mænd, der skal danne et Udvalg.

Afstemningen sker, skriftlig eller mundtlig, særskilt for hvert
Mærkedistrikt under Ledelse af Opsynsbetjenten, som fører Protokol
derover. Der stemmes i hvert Mærkedistrikt særskilt paa 4 Med-
lemmer af Udvalget og paa 4 Suppleanter for disse. De, der ved
Sammenlægning af Stemmerne i de forstjellige Mærkedistrikter viser
sig at have erholdt de fleste Stemmer, anses valgt. Har flere
lige mange Stemmer, afgjøres Valget ved Lodtrækning mellem disse.
De valgte Medlemmer af Udvalget er Ombudsmænd.

De beklæder Stillingen, saalænge Opsynet er i Virksomhed
og saalænge de opholder sig inden Opsynsdistriktets Grænser og
der driver Fiske. De pligter at underrette Formanden, forsaavidt

3. Aug. de fraflytter Opfyndsdistriktet under Fiske. Naar nogen i to Aar
No. 4. efter hinanden har været Medlem af et Udvalg, kan han i ligesaa
lang Tid undslaa sig for at modtage Gjenvalg.

De valgte tilkommer ingen Godtgjørelse for sit Arbejde, medmindre de i Ombuds Medfør maa begive sig længere end 5 Kilometer udenfor det Mærkedistrikt, hvor de driver Fiske. I saa Fald tilkommer de Godtgjørelse for havte Befordringsudgifter og Kr. 8,00 daglig, saalænge Fraværet varer.

Skulde Antallet af de valgte Medlemmer og Suppleanter i et Distrikt ved Afgang blive mindre end 4, kan Formanden, dersom det fornødiges, foranledige Udfyldningsvalg afholdt.

Dersom der i et Opfyndsdistrikt skulde være mindre end 10 Tilfynsmænd, fungerer disse som Udvalg. I dette Tilfælde vælges ikke Suppleanter. Dersom Antallet af Tilfynsmænd i et Distrikt, hvor dette Tilfælde foreligger, ved Afgang bliver mindre end 4, foretages Udfyldningsvalg i Forhold til det da tilstedeværende Aaadantal.

§ 8. Udvalget bestaar af de valgte Mænd og en af Amtmanden beklædet Formand.

Formanden sammenkalder Møde, naar det findes paatrævet, leder Forhandlingerne, deltager i Stemmegivningen og fører Protokollen.

Gylbig Beslutning kan ikke fattes, medmindre Formanden og mindst $\frac{3}{4}$ af de valgte Medlemmer er tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Naar 2 Udvalg i Genhold til § 9 træder sammen, afgjøres det ved Lodtrækning, hvilket Udvalgs Formand skal lede Forhandlingerne og have afgjørende Stemme i Tilfælde af Stemmelighed.

§ 9. Saafremt et Udvalg finder det paatrævet, kan det fatte Beslutning om, at der henlægges en bestemt Havstrækning til et Opfyndsdistrikt. Grændserne for denne Havstrækning bestemmes efter Kompassereg og Med paa Land eller paa anden betryggende Maade af de til hinanden stødende Distrikters Udvalg i Fællesskab.

Afgang til at fiske inden den et Distrikt saaledes tillagte Havstrækning er ikke betinget af, at der roes fra Opfyndsdistriktet, men enhver er forpligtet til at overholde de for Bedriften paa denne Strækning givne Forrifter.

§ 10. For Udøvelsen af Fiskeriet inden den ethvert Distrikt tillagte Havstrækning tilkommer det Udvalget i Form af Vedtægt at bestemme:

- a. Hvorvidt og hvorledes Deling af Havet mellem Brugerne af Garn og Natliner skal iværksettes. Besluttes det, at der skal tildeles det ene Slags Redskab en bestemt Havstrækning, hvor det andet Slags Redskab ikke tilstedes Afgang, skal Brugerne af dette Redskab være berettiget til paa lignende Maade og med samme Virkning at faa sig tildelt en tilsvarende Hav-

strækning, saafremt dette forlanges af Halvparten af de Hø- 3 Aug.
vedsmænd, som driver Fiske med det Slags Redskab inden Op- No. 4.
synsdistriktet;

- b. Tiden for Redskabers Optagning eller Udsætning om Aftenen og det Klokkeslet, til hvilket det paa de forskjellige Tider skal være tilladt at begive sig paa Sjøen for at optage eller udsætte Redskaber. De bestemte Klokkeslet bliver daglig at signalisere ved Opsynets Foranstaltning;
- c. Regler for Redskabers Belastning;
- d. Regler for Redskabers Mærkning. Dog skal enhver Garn- eller Natlineløukes nærmest Land staaende Fle-Dubbel, eller forsaavidt Sætningen er skeet langs Landet, da dens vestligste Dubbel altid være forsynet med anordnet Mærke.

De af Udvalgene besluttede Bedtægter bringes ved Opsynets Foranstaltning til almindelig Kundskab i ethvert af de under Udvalget hørende Mærke-distrikter og de tilstødende Opsyns-distrikter. De træder i Kraft til den i Bedtægterne selv fastsatte Tid, dog tidligst 2 Dogn, efterat de ved Opslag er bekendtgjorte.

Bedtægterne forbliver — forsaavidt de ikke selv anderledes bestemmer — gjældende, indtil de af vedkommende Udvalg i dem besluttede Forandringer med behørigt Varsel er kundgjorte i ethvert af de under Udvalget hørende Mærke-distrikter og de tilstødende Opsyns-distrikter.

Overtredelse af de med Hjemmel i denne Paragraf besluttede Bedtægter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 11. Det af Kongen anordnede Opsyn skal have Politimyndighed. Det har i sin Almindelighed at søge den lovlige Orden opretholdt og skal i Særdeleshed hindre Overtredelse af denne Lov og de med Hjemmel i den givne Bedtægter. Naar Overtredelse begaaes, skal det søge Vedkommende dragen til Ansvar. Ligeledes skal Opsynet paase god Skik og Orden i, hvad der angaar Havne-væsenet samt Sundhedsforanstaltningers Overholdelse i Fiskeværene.

§ 12. De Personer, der henhører til Opsynet, skal i Henseende til Fornærmelser imod dem i Ord eller Gjerning betragtes lige med Politiets Betjente. De skal være forsynede med behørigt Kjendetegn.

§ 13. Under særegne Omstændigheder skal Opsynet være berettiget til iblandt Fiskerne at tilsige til sin Bistand et saa stort Antal, som skønnes at være nødvendigt. I saa Tilfælde kan den fornødne Hjælp søges efter Omgang fortrinnsvis hos de større Baadmandskaber, og saaledes, at kun én Mand udtages af hvert Baadmandskab. Undladelse af at efterkomme Opsynets Tilsigelse straffes med Bøder indtil Kr. 20,00, hvorhos Vedkommende kan tilsiges paanyt.

§ 14. I den Midnat før Sønd- og Helligdag skal alle Fiske-redskaber, undtagen Stængenot, være optagne af Sjøen. Dog kan

3 Aug. Kongen paa Andragende fra vedkommende Kommuneslyde og Ubefaling af Amtsthinget tillade Afvigelse herfra for enkelt Amtsdistrikt eller Dele deraf. Paa Sønd- og Helligdage maa førend Kl. 5 Eftermiddag intet Fiskeredsfab bringes i Sjøen og ingen Fisk optages af Not. Paa Andragende fra vedkommende Kommuneslyde og Ubefaling fra Amtsthinget kan Kongen for enkelt Amtsdistrikt eller Dele deraf for visse større Fiskeriers Vedkommende forbyde Udsætning af Redskaber paa Sønd- og Helligdage. Dog skal Stængning og Optagning af Lodde og andet Agn være tilladt paa Sønd- og Helligdage undtagen i Tiden fra Kl. 7 Formiddag til Kl. 2 Eftermiddag. Har Veiret været til Hindrer for Redskabernes Optagning inden fastsat Tid, kan saadan foregaa paa Sønd- og Helligdag.

Forsømmelse mod disse Bestemmelser straffes med Bøder for Notfistes Vedkommende undtagen efter Agn indtil Kr. 400,00, for Notfiste efter Agn og for andet Fiske indtil Kr. 100,00.

§ 15. Anvendelse af Sprængstof til Fangst af Fisk er forbudt.

Kongen kan efter Andragende fra vedkommende Kommuneslyde og Ubefaling af Amtsthinget bestemme, at der paa visse Strækninger og til visse Tider til Fangst af Sei ikke maa benyttes Garn og, hvor Opsyn er anordnet, til Fangst af Skrei ikke Not eller dermed ligeartet Redskab, saasom almindelig eller faststaaende Synkenot, Slæbenot, Posenot eller Trawl.

Fangst af Fiskeyngel til Gjødning eller til Salg til Guano-tilvirkning er forbudt.

Overtredelse af de i denne Paragrafs andet Stykke indeholdte Forbud straffes med Bøder indtil Kr. 5 000,00. Overtredelse af Forbudene i Paragrafens første og tredje Stykke straffes med Bøder af henholdsvis indtil Kr. 500,00 og Kr. 100,00.

Konfiskation af ulovlig benyttet Redskab finder ikke Sted.

§ 16. Hvis nogen ikke ufortøvet efterkommer de Forskrifter, som til Ordens Opretholdelse paa Havnene under Fiskeriet maatte gives af Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00. Derhos skal Opsynet, naar dets Advarsel om at slække eller løskaste Bæp, Spring, Landtaug eller andet deslige ikke uopholdelig efterkommes, være berettiget til at løskaste eller endog at kappe saadanne Tauge, og har Vedkommende selv at tilskrive sig den Skade, han derved maatte lide.

§ 17. Udsætter nogen utilbørlig sine Redskaber saaledes, at Andenmands allerede udsatte synbare Fler eller Floit deraf nedtrykkes, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 18. Den, som beskadiger Andenmands Redskab ved at udkaste Anker, Dræg eller Krake eller lægger sin Baad fast i Andenmands Fler, anses med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 19. Findes flere Baades eller Fartøiers Fiskeredsfaber saaledes sammenviklede, at det ene Mandskab ikke kan optage af

Sjøen sine Redskaber uden at tilføie andres Redskaber Skade, da skal Optagningen ske i Fællesskab af de vedkommende Mandskaber, som maatte være tilstede, og ethvert af dem skal have Ret til for at varetage sit Tærv at sætte en Mand ombord til hvert af de øvrige. Er ikke alle Gierne tilstede, skal om muligt samtlige sammentvilede Redskaber bringes iland af de Baadmandskaber, som har deltaget i Trækningen og med den enhver tilkommende Anpart af Fangsten overleveres til Gierne. Med Hensyn til de Redskaber med tilhørende Fangst, hvortil ingen Giermand fremstiller sig, forholdes saaledes som i efterfølgende Paragraf angaaende bergeede Redskaber bestemt.

§ Tilfælde af Tvist, og om nogen af Parterne forlanger det, deles Fangsten af den nærmeste Opsynsbetjent, hvem saadan Mynighed efter den for Opsynet gjældende Anordning er tillagt, i Forening med to af ham blandt Fiskerne tilkaldte Mænd. Disse tages som Regel blandt Distriktets Tilsynsmænd og tilkommer hver en Godtgjørelse af Kr. 1,00, hvilket Beløb udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes. Opsynsbetjenten tilkommer ingen Godtgjørelse.

Hvo, som til eget Redskabs Optagelse er nødt til at løse fra hinanden eller at kappe Andenmands Redskab, skal igjen tilbørlig sammenknope dette.

Overtrædelse af disse Forskrifter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 20. Hvor flere Notlag ligger færdige til Rast efter Aagn, er den berettiget til Rastet, som først har udgivet sit Taug og begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold fortsætter dermed.

Hvis nogen hindrer ham heri eller søger at misliggjøre Fisket, saasom ved at ro til Ginder for Notens Udsætning eller ved Skud, Stoi eller deslige, straffes han med Bøder indtil Kr. 200,00.

§ 21. Naar Synkenot kastes efter Sei, maa ingen komme til Fortrængsel for Rastet enten ved at kaste til Ginder for den allerede udsatte Not, ved at ro over samme eller paa anden Maade.

Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 22. Den, som, efterat Not er sat, forsætlig beskadiger den eller forspilder Fangsten i det hele eller for en Del, straffes med Bøder indtil Kr. 200,00, forsaavidt han ikke efter den almindelige Straffelov har forskyldt højere Straf.

§ 23. Hvo, som under Fisket ved utilbørlig Udsærd forstyrrer den almindelige Rolighed, straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 24. Opkøber af Fiskevarer er ved Modtagelsen, saafremt der ikke betales kontant, pligtig til at levere Seddel indeholdende Fartøiets Navn og Hjemsted samt Sælgerens Navn, det leverede

3 Aug. Kvantum, den omforenede Pris, Datoen og Underskrift. Kjøberen
No. 4. beholder en af Sælgeren vedtaget Gjenpart af Seddelen.

Overtredelse straffes med Boder indtil Kr. 100,00.

§ 25. Hvo, som berger fordrevet eller tabt Fiskeredsfab eller Baadudstyr, skal, naar Opsyn er anordnet, saasnart ske kan, melde Bergningen for dette. Opsynet har da at søge afhændet den Fisk, som maatte være paa Redskaberne, og forøvrigt at opbevare det bergede paa dertil beleilige Steder samt bringe til almindelig Kundskab, at det af Eierne kan afhentes mod Erlæggelse af Vergeløn og andre Omkostninger. Hvis ingen Eier kjendes, har Opsynsbetjenten, inden Opsynet hæves, at sælge det bergede ved Auktion. For Auktionen beregnes intet Gebyr. Udbytet af det bergede — saavel af Fangst som af Redskaber og Baadudstyr — med Fradrag af Vergeløn, hvor saadan er forlangt, tilfalder en for Fiskerne nyttig Indretning efter Storthingets Bestemmelse.

Er Opsyn ikke anordnet, skal Bergeren inden 48 Timer bringe Bergningen til almindelig Kundskab ved Opslag paa nærmeste Handelssted eller Gaard eller paa anden brugelig Maade. Hvis ingen Eier melder sig inden 14 Dage, afgives Anmeldelse til Lensmanden enten i det Distrikt, hvor Bergningen har fundet Sted, eller i det Distrikt, hvor Bergeren hører hjemme.

Undlader Bergeren den her paabudne Anmeldelse eller Kundgjørelse, straffes han som for ulovlig Omgang med Hittegods.

Med Hensyn til Vergelønnens Størrelse forholdes overensstemmende med det sædvanmæssige. Vergelønnen for de Redskaber, som anmeldes for og afleveres til Opsynet, skal strax af dette udbetales.

§ 26. Til Opførelse af Korbod eller af Hjeld paa Statens eller beneficeret Eiendom udsteder Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, efter Forlangende Bevillingsjæddel. Foraaavidd ledig Plads findes, bliver behørig Tomt til Korbod eller Hjeld at udvise ved den Amtmanden dertil givne Bemyndigelse.

Oplysning om Udvisning paategnes Bevillingsjæddelen. Denne er ugyldig, naar Bod eller Hjeld ikke i Henshold til samme er opført inden 1 Aar efter dens Udstedelse. Den hjemler Udtageren eller hans Enke Besiddelsen af Grunden og saaledes, at enhver, som senere bliver Eier af den opførte Korbod, skal have Fortrinnet til hos Vedkommende at erholde ny Bevillingsjæddel paa dens Grund.

§ 27. Som aarlig Grundleie af Korbod eller Hjeld paa Statens eller beneficeret Eiendom skal der erlægges 40 Øre for hver Mand, som Korboden er bestemt til at huse, og 6 Øre for hvert 100 Fisk, som man vil være berettiget til at hænges paa Hjelden. For Udstedelse af Bevillingsjæddel har Erhververen at erlægge Kr. 4,00 til Statskassen.

3 Aug.
No. 4.

§ 28. I Tilfælde af, at der med Hensyn til Grundeiens Størrelse for nogen paa Statens eller beneficeret Eiendom opført Korbod eller Hjeld reises Spørgsmaal om, hvor mange Mand der i Bøden antagelig kan huses, eller hvor mange Tist paa Hjelden hænges, afgjøres dette ved Skjon.

§ 29. Naar der under Tistet klages over, at en Korbod, der staar paa offentlig eller beneficeret Eiendom, forfalder saaledes, at den ikke er tjenlig til Beboelse, skal derover optages Skjon og i Tilfælde af, at Klagen findes grundet, gjøres Indberetning til Overøvrigheden, som foranlediger Skjon atter optaget under næste Mars Tiste. Findes Bøden heller ikke da at være i tjenlig Stand, skal Tomten ryddiggjøres af Eieren. Efter dette ikke inden 6 Maanedes, ryddiggjøres Tomten paa Eierenes Bekostning og ny Bevillings-seddel kan udstedes.

§ 30. Ved Bestemmelse af den Skadeserstatning, som nogen maatte tilpligtes i Anledning af Forseelse imod denne Lovs Bestemmelser angaaende Orden paa Sjøen eller imod de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter, bliver der alene at tage Hensyn til den Nedsfaberne tilsoiede Skade og til den i eller paa disse bevislig staaende Tist, men ikke til Tistespilde.

§ 31. For Bøder eller Skadeserstatning, som nogen er tilpligtet eller har vedtaget at udrede for Forseelse imod denne Lov eller de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter hester det Fartoi eller den Vaad, hvortil den skyldige maatte høre, med tilhørende Nedsfab og Fangst.

§ 32. Bøder for Overtrædelse af denne Lov og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter foreslæges af Opsynsbetjenten eller, naar Opsyn ikke er anordnet, af Lensmanden, som derom strax har at afgive Indberetning til Paatalemyndigheden.

§ 33. Kongen bestemmer, hvorvidt og i hvilken Udstrækning det anordnede Opsyn skal have Paatalemyndighed. Myndighed til at beslutte Tistale maa dog ikke overdrages Opsynet uden i Politisager.

§ 34. Sager i Anledning af Overtrædelse af denne Lov og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter samt Sager angaaende Opsætighed eller Fornærmelse mod Opsynet, for hvilke Straffen ikke kan overstige Fængsel, behandles overensstemmende med de om Politisager gjældende Forskrifter.

§ 35. Forseelse mod denne Lov og de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter kan ikke paatales senere end 6 Maanedes, efterat den er begaaet.

§ 36. Naar Opsyn er anordnet, kan Overøvrigheden efter Kongens nærmere Bestemmelse bestikke en eller flere ekstraordinære Dommere til som Tistedommere at udføre de nedenfor omhandlede Forretninger. Som Tistedommer kan ogsaa Distriktets Sørensskriver paalægges at tjenstgjøre. I Henseende til Grændserne mellem disse

3 Aug. No. 4. Dommeres Birketreds indbyrdes bliver uden Hensyn til den administrative Jurisdiktionsinddeling at forholde efter Overøvrighedens Bestemmelse.

§ 37. Fiskedommeren har, forsaavidt ikke anderledes af Kongen bestemmes, at fungere som Underdommer i de Politisager, hvori under Fisket Tiltale reises af det Offentlige. Han har derhos i alle Straffesager med Hensyn til Efterforskningen og den retslige Forundersøgelse samme Myndighed og Pligter som den ordinære Dommer og kan ogsaa, forsaavidt Sagen gaar ind under Straffeprocesslovens § 283, paatjende den. Kongen kan bestemme, at Fiskedommeren ogsaa skal optage Thingsvidner og andre enkeltstaaende Retshandlingar til Brug under en ved anden Domstol anlagt Straffesag.

Forfristen i Straffeprocesslovens § 377, andet Punktum, kommer til Anvendelse ogsaa i Sager, der behandles af den ordinære Dommer som Fiskedommer.

Kan Behandlingen af en for Fiskedommeren irettesfort Sag eller Forretning ikke tilendebringes, inden hans Bestiftelse ophører, bestemmer Paatalemyndigheden, hvorvidt Behandlingen skal udstaa til næste Aars Fiske eller fortsættes ved ordinær Ret.

§ 38. Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller af Handel, som foregaar under og staar i Forbindelse med Fisket, bør Opsynets Betjente, naar deres Bistand dertil søges, saavidt muligt søge tilslagne i Mindelighed. Samme Forpligtelse paahviler de valgte Tilsynsmænd. Herfor betaler Rekurrenten Kr. 1,00 til hver Tilsynsmænd, der deltagar i Mæglingen.

Enes de tvistende Parter om at voldgive nogen saadan Tvistighed, er vedkommende Opsynsbetjent paa Forlangende forpligtet til at optræde som Dmand.

De indgaaede Forlig og assagte Voldgiftskjendelser kan mod et Gebyr af Kr. 1,00 til vedkommende Opsynsbetjent forlanges indført i en dertil af vedkommende Fiskedommer autoriseret Protokol. For Udskrifter af denne tilkommer Opsynsbetjenten Kr. 0,50 for hvert Ark eller Del deraf.

§ 39. Private Sagsmaal angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller af Handel, som foregaar under og staar i Forbindelse med Fisket, indbringes for vedkommende Fiskedommer og bliver gjaesteretsvis at behandle og paatjende af ham i Forening med to af ham uden særskilt Godtgjorelse opnaavnte og tilslagne Meddomsmænd. Disse bør i Almindelighed opnaavnes efter Tur blandt de paa Retsstedet eller i dettes Nærhed værende Tilsynsmænd, over hvilke Opsynet meddeleer Dommeren Opgave. Retsgebyrerne i saadanne Sager skal være de samme som for ordinære Thingsager bestemt.

Til hver af Meddomsmændene betales Kr. 3,00 for hver Sag.

§ 40. De i § 39 omhandlede Sager paaantes, forsaavidt de angaar en appellabel Gjenstand, lige til Høiesteret og foretages ved Varlets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sessjoner. 3 Aug.
No. 4.

§ 41. De i § 39 indeholdte Forskrifter finder ogsaa Anvendelse paa Sjøretssager angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller staar i Forbindelse med dette. Sjøforklaringer samt Sjøretsbesigtigelser og Sjøretstaxter, der forefalder under Fisket, kan anhängiggjøres for en Sjøret, bestaaende af Fiskeдомmeren og to af ham efter Sjøfartslovens Regler opnævnte Sjøretsmedlemmer.

Sjøprotester og andre Notarialhandlinger kan forlanges udførte af Fiskeдомmeren.

§ 42. I civile Sager, som henhører under Fiskeдомmerens Paakjendelse, skal han udøve den Myndighed i Henseende til Dommes Fuldbgyrdelse, Arrest, Beslag og deslige, som ellers er tillagt den eksekutive Myndighed.

§ 43. Til Forkyndelse af Indkaldelser eller Stævnumaal samt til Tilsigelse af Retsvidner, Meddomsmænd og Skjønsmænd ved de i denne Lov omhandlede Rets handlinger antager den bestfæfede Dommer det fornødne Antal Mænd, der for ham aflægger den for Stævnevidner foreskrevne Ed.

§ 44. Skjøn til Bestemmelse af Skadeserstatning eller andet som staar i Forbindelse med nogen efter § 39 indbragt Sag, bliver at afgive under Sagen af de to Meddomsmænd og, om nogen af Parterne forlanger Overfisk, af fire paa lige Maade opnævnte Mænd.

Det samme gjælder ogsaa Skjøn, som staar i Forbindelse med nogen efter § 41 indbragt Sjøretssag, dog saaledes, at der med Hensyn til Overfisk forholdes overensstemmende med Forskrifterne i Lov om Sjøfarten af 20de Juni 1893 § 329 med Undtagelse af, at Overfisksmændene ogsaa i dette Tilfælde opnævnes af Fiskeдомmeren efter Sjøfartslovens Regler.

Hvor denne Lov forøvrigt bestemmer Afgjørelse ved Skjøn, afgives dette ved Dommeren tilligemed fire af ham opnævnte og tilfagte Mænd. Forligsmægling finder ikke Sted. Dette Skjøn er endeligt.

Skjønsmændene tilkommer i Betaling hver Kr. 3,00. I Anledning af Mændsopnævnelsen, Tilsigelsen og Skjønnet's Afholdelse tilkommer der ikke Dommeren eller Statskassen nogen Betaling.

Omkostningerne ved Skjønnet udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes.

§ 45. Omkostningerne ved Udvalgenes og Fiskeдомmerens Virksomhed samt ved Opshuset (herunder ikke medtaget Udgifterne ved de gennem Vedtaget paabudte Redskabsmærker) udredes af Statskassen.

3 Aug.
No. 4. § 46. For Skreifisteriet paa Strækningen fra Brettesnes i Lofoten til Lofotodden saavel som i Raftsfundet og paa Strækningen fra Brettesnes til og med Raustadffjorden, for Silbefisterierne og for Fisteri efter Lag, Sjøørret, og Ferskvandsfisk kommer nærværende Lov ikke til Anvendelse.

§ 47. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898, fra hvilken Tid følgende Love ophæves:

Lov af 18de Mai 1860 om Fisterier i Nordlands og Finmarkens Amter, forsaavidt angaar Nordlands og Tromsø Amter, og Lov af 20de Juli 1893 indeholdende Tillæg til Loven om Torsefisteriet i Nordlands Amt og Senjens og Tromsø Fogderi af 23de Mai 1857, forsaavidt angaar Nordlands og Tromsø Amter udenfor Strækningen fra Brettesnes til Lofotodden saavel som i Raftsfundet og Strækningen fra Brettesnes til og med Raustadffjorden.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet ombord paa Chesstibet Drott, Marstrand den 3die August 1897.

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Vehmann.

Lov

3 Aug.
No. 5.

angaaende Saltvandsfisket i Finmarken.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Ret til at drive Fiske paa norsk Sjøterritorium langs Finmarkens Kyst er udelukkende forbeholdt norske Statsborgere paa norske Vaade eller Fartøier.

§ 2. Ved norske Vaade og Fartøier forstaaes i denne Lov saadanne, der udelukkende eies af norske Statsborgere.

§ 3. Hvor Fisket er af den Betydning, at det Tilshyn, Distriktets almindelige Øvrighed fører dermed, ikke ansees tilstrække-

ligt, kan der ved kongelig Resolution anordnes saadant særskilt Opsyn, som findes hensigtsmæssigt, hvorefter Amtmanden udfærdiger de nærmere Forstrifter for Opsynsdistrikternes Grænser og Opsynets Virksomhed i Henhold til denne Lov, alt forsaavidt Midler dertil er bevilget af Storthinget.

§ 4. Hovedsmand paa Baad og Fører af Fartoi, som vil drive Fiske fra noget Opsynsdistrikt, hvor Opsyn er anordnet, skal derom forud gjøre Anmeldelse til Opsynet og opgive sit og Mandstabs Navn og Hjemsted samt opgive Baadens eller Fartoiets Eier og Nationalitet, og forøvrigt godtgjøre sin og sit Mandstabs Berettigelse til Fiske efter denne Lovs §§ 1, 2, 45 og 46. Foregaar Forandring i Besætningen, maa lignende ny Melding afgives. Ligeledes skal opgives, om, og i Tilfælde hvor, Husrum er leiet iland, eller om Logisbaad benyttes, og i Tilfælde, hvor denne har Liggeplads i Fiskeværet.

Flyttes til andet Opsynsdistrikt, bliver ny Anmeldelse at afgive ved første Anløb af Havn i Distriktet.

Baade og Fartoi, hvis Besætning deltager i Fisket, skal, forsaavidt Midler dertil er bevilget, i den Udstrækning, Amtmanden bestemmer, være forsynet med Mærke, hvis Indretning, Anbringelse og Ombytning i Tilfælde af Flytning ligeledes bestemmes af ham.

Mærkerne udleveres af Opsynet uden Betaling og bliver ved Fiskets Slutning at levere tilbage; hvis Mærkerne er tabte, skal Anmeldelse derom gøres til Opsynet. Undladelse af til fastsat Tid at tilbagelevere Mærkerne eller at anmelde muligt Tab af dem straffes med Boder fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00.

Baatræffes nogen at drive Fiskeri, uden at Baaden eller Fartoiet er forsynet med paabudt Mærke, eller uden at Vedkommende i Tilfælde af Forandring af Besætning eller Flytning til nyt Opsynsdistrikt har gjort den ovenfor omhandlede Anmeldelse til Opsynet, straffes han med Boder indtil Kr. 100,00. Samme Straf ilægges Hovedsmand eller Fartøifører, hvis han gjør sig skyldig i urigtigt Opgivende eller Anførsel angaaende sin og sit Mandstabs ovennævnte Berettigelse til Fiske.

§ 5. Naar Opsyn er anordnet, skal der inden 14 Dage, efterat det er traadt i Virksomhed, i hvert Korbær inden Opsynsdistriktet, hvor mindst 8 Baade eller Fartoi har anmeldt at ville drive Fiske, blandt Fiskerne udvælges et bestemt Antal Tilsynsmænd. Skulde der noget Aar inden nævnte Frist ikke være anmeldt til Opsynet $\frac{1}{4}$ af det højeste Antal Baade og Fartoi, som det foregaaende Aar drev Fiske fra Distriktet, udstaar Valget hyderligere indtil 14 Dage. Stemmeberettigede ved dette Valg er de i Distriktet tilstedeværende Hovedsmand og Fartøiførere, som inden Kl. 8 Aften 3 Dage før Valgets Afholdelse for Opsynet har anmeldt at ville drive Fiskeri i Distriktet. Opsynet bestemmer Sted og Tid for Valget og har herunder at iagttage, at Valget saavidt muligt ikke

3 Aug.
No. 5.

3 Aug. bør foretages, forinden Hovedmassen af Fisserne antages at være No. 5. kommet.

Bekjendtgjørelse om Valget sker ved Opflag 2 Dage før dets Foretagelse. Det bestyres af vedkommende Opsynsbetjent, som ogsaa har at føre Protokol derover. Der vælges 1 Tilsynsmand for hver 8 Vaade eller Fartøier samt ved særskilt Valg det halve Antal Suppleanter eller, hvis Antallet af Tilsynsmænd bliver et ulige Tal, Halvdelen af det næste lige Tal. Afstemningen sker enten skriftlig eller mundtlig. Opsynsbetjenten har senest ved Valgforretningens Begyndelse at kundgjøre, hvor mange Tilsynsmænd og Suppleanter der bliver at vælge. Ved Beregningen heraf har han alene at tage Hensyn til de Vaade og Fartøier, som er bleven anmeldte for Opsynet inden Kl. 8 Aften 3 Dage før Valgets Afholdelse.

§ 6. Tilsynsmændene, der ingen Godtgjørelse oppebærer, er Ombudsmand. De beklæder Stillingen, saalænge Opsynet er i Virksomhed, og saalænge de opholder sig i noget Opsynsdistrikt i Finmarken for at drive Fiske. Har nogen forrettet som Tilsynsmand i to paa hinanden følgende Aar, er han berettiget til at undslaa sig for at modtage Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

Glytter en Tilsynsmand fra et Opsynsdistrikt til et andet for at drive Fiske, har han at melde sig for Opsynet der som Tilsynsmand.

§ 7. Tilsynsmændene har at føre det umiddelbare Tilsyn paa Havet og derunder ved Tilhold og Advarsel at søge hindret Overtrædelse af denne Lov og de i Medhold af samme givne Bedtægter.

Det paaligger dem som Ombudspligt at anmelde for Opsynet de Overtrædelser af denne Lov og de i Medhold af den givne Bedtægter, der kommer til deres Kundskab, at bistaa Opsynet med mindelig Ordning af Tvistigheder som i § 38 omhandlet og at gjøre Tjeneste som Skjønsmænd og Domsmand i Henshold til §§ 22 og 39.

§ 8. For hvert Opsynsdistrikt bliver der inden 4 Dage efter Valget af Tilsynsmænd af disse efter forudgaaende Tilføjelse fra Opsynet at vælge blandt Fisserne 4 Mænd til Medlemmer af et Udvalg. Afstemningen sker enten skriftlig eller mundtlig særskilt for hvert Korbær under Ledelse af Opsynsbetjenten, som fører Protokol derover.

Der stemmes i hvert Korbær særskilt paa 4 Medlemmer af Udvalget og paa 4 Suppleanter for disse. De, der ved Sammenlægning af Stemmerne i de forskjellige Korbær inden Opsynsdistriktet viser sig at have erholdt de fleste Stemmer, anses valgt. Har flere lige mange Stemmer, afgøres Valget ved Lodtrækning mellem disse.

De valgte Medlemmer af Udvalget er Ombudsmand. De beklæder Stillingen, saalænge Opsynet er i Virksomhed, og saalænge

de opholder sig inden Opsynsdistriktet og der driver Fiske. De 3 Aug. saavel som Suppleanterne pligter at underrette Formanden, forsaavidt No. 5. de fraskytter Opsynsdistriktet under Fisket.

Naar nogen i to Aar efter hinanden har været Medlem af et Udvalg, kan han i ligesaa lang Tid undslaa sig for at modtage Gjenvalg.

De valgte tilkommer ingen Godtgjørelse for sit Arbejde, medmindre de i Ombuds Medfør maa begive sig længere end 5 Kilometer udenfor det Mærkedistrikt, hvor de driver Fiske. I saafald tilkommer de Godtgjørelse for havte Befordringsudgifter og Kr. 8,00 daglig, saalænge Fraværet varer. Skulde Antallet af de valgte Medlemmer og Suppleanter i et Distrikt ved Afgangen blive mindre end 4, kan Formanden, dersom det formodiges, foranledige Udfyldningsvalg afholdt.

Dersom der i et Opsynsdistrikt skulde være mindre end 6 Tilsynsmænd, sammenkalder Opsynsbetjenten Hovedsmændene og Førerne af Fiskefartøierne inden Distriktet; disse vælger da direkte Udvalget med Suppleanter. Valget ledes af Opsynsbetjenten, og Afstemning foregaar enten skriftlig eller mundtlig. Udskrift af samtlige Valghandlinger tilstilles Amtmanden.

§ 9. Udvalget bestaar af de 4 valgte Mænd og en af Amtmanden beskiftet Formand.

Formanden sammenkalder Møde, naar det findes paafrævet, leder Forhandlingerne, deltager i Stemmegivningen og fører Protokollen.

Gyldig Beslutning kan ikke fattes, medmindre Formanden og mindst 3 af de valgte Medlemmer er tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Naar to Udvalg i Genhold til § 10 træder sammen, afgjøres det ved Lodtrækning, hvilket Udvalgs Formand skal lede Forhandlingerne og have afgjørende Stemme i Tilfælde af Stemmelighed.

§ 10. Saafremt et Udvalg finder det paafrævet, kan det fatte Beslutning om, at der henlægges en bestemt Havstrækning til Opsynsdistriktet. Grænserne for denne Havstrækning bestemmes efter Kompassereg og Med paa Land eller paa anden berhyggende Maade af de til hinanden stødende Distrikters Udvalg i Fællesskab.

Afgang til at fiske inden den et Distrikt saaledes tillagte Havstrækning er ikke betinget af, at der roes fra Opsynsdistriktet, men enhver er forpligtet til at overholde de for Bedriften paa denne Strækning givne Forskrifter.

§ 11. For Udvælsen af Fiskeriet inden den ethvert Distrikt tillagte Havstrækning tilkommer det Udvalget i Form af Vedtægt at bestemme:

- a. Hvorvidt og hvorledes Deling af Havet mellem Brugerne af Garn og Line skal iværksættes. Beslattes det, at der skal tildeles det ene Slags Redskab en bestemt Havstrækning, hvor

3 Aug.
No. 5.

det andet Slags Redskab ikke tilstedes Afgang, skal Brugerne af dette Redskab være berettiget til paa lignende Maade og med samme Virkning at faa sig tildelt en tilsvarende Havstrækning, saafremt dette forlanges af Halvparten af de Hovedsmænd, som driver Fiske med det Slags Redskab inden Opsynsdistriktet.

b. Tiden for Redskabers Udsætning og Optagning samt det Klokkeslet, til hvilket det paa de forskjellige Tider skal være tilladt at begive sig paa Søen for at udsætte eller optage Redskaber. De bestemte Klokkeslet bliver at signalisere ved Opsynets Foranstaltning.

c. Regler for Redskabers Belastning.

d. Regler for Redskabers Mærkning. Dog skal enhver Garn- eller Linesætnings nærmest Land staaende Fledubbel eller, forsaavidt der sættes langs Land, da dens vestligste Dubbel være forsynet med saadant Mærke, som af Amtmanden anordnes.

De af Udvalgene besluttede Vedtægter bringes ved Opsynets Foranstaltning til almindelig Kundskab i Udvalgets eget Distrikt og de tilstødende Opsynsdistrikter. De træder i Kraft til den i Vedtægterne selv fastsatte Tid, dog tidligst 2 Dogn, efterat de ved Opslag er bekendtgjorte.

Vedtægterne forbliver — forsaavidt de ikke selv anderledes bestemmer — gjældende, indtil de af vedkommende Udvalg i dem besluttede Forandringer med behørigt Varfel er kundgjorte i det under Udvalget hørende Distrikt og de tilstødende Opsynsdistrikter.

Udskrift af Udvalgets Forhandlingsprotokol tilstilles Amtmanden. Overtrædelse af de med Hjemmel i denne Paragraf besluttede Vedtægter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 12. Det af Kongen anordnede Opsyn skal have Politimyndighed. Det har i sin Almindelighed at søge den lovlige Orden opretholdt og skal i Særdeleshed hindre Overtrædelse af denne Lov og de med Hjemmel i den givne Vedtægter. Naar Overtrædelse begaaes, skal det søge Vedkommende draget til Ansvar. Ligeledes skal Opsynet paase god Skik og Orden i, hvad der angaar Havnevæsenet og Baadopsæt samt Sundhedsforanstaltningers Overholdelse i Fiskeværene.

I Byer, hvorfra Fiske drives, paasees Foranstaltningerne om Havne- og Sundhedsvæsenet overholdt af de der anordnede Myndigheder.

§ 13. De Personer, der henhører til Opsynet, skal i Henseende til Fornærmelse mod dem i Ord eller Gjerning betragtes lige med Politiets Betjente. De skal være forsynede med behørigt Kjendteegn.

§ 14. Under særegne Omstændigheder skal Opsynet være berettiget til blandt Fiskerne at tilkalde til sin Bistand et saa stort Antal, som stjønnes at være nødvendigt. Undblivelse af at efterkomme saadan Tilkaldelse straffes med Bøder indtil Kr. 20,00.

§ 15. Zuden Midnat for Søn- og Helligdag skal alle Fiske- 3 Aug.
redskaber undtagen Stængenot være optaget af Sjøen. No. 5.

Dog kan Kongen paa Andragende fra vedkommende Kommune-
styre og Anbefaling af Amtsthinget tillade Afvigelse herfra for hele
Amtet eller Del deraf.

Paa Søn- og Helligdag maa førend Kloffen 5 Eftermiddag
intet Fiskeredskab bringes i Sjøen og ingen Fisk optages af Not.
Stængning og Optagning af Agn skal dog være tilladt paa Søn-
og Helligdag undtagen i Tiden fra Kloffen 7 Formiddag til Kloffen
2 Eftermiddag. Har Veiret været til Hinder for Redskabernes
Optagning inden fastsat Tid, kan saadan foregaa paa Søn- og
Helligdag.

Overtredelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder for
Notfiskes Vedkommende undtagen efter Agn indtil Kr. 400,00, for
Notfiske efter Agn og for andet Fiske indtil Kr. 100,00.

§ 16. Anvendelse af Sprængstof til Fangst af Fisk er for-
budt. Overtredelse straffes med Bøder indtil Kr. 500,00. Anven-
delse af Rastevad som Fangstredskab straffes med Bøder indtil
Kr. 100,00.

§ 17. Fangst af Fiskeyngel til Gjødning eller til Salg til
Guanotilvirkning er forbudt.

Yngel af Ferskvandsfisk af mindre Længde end 21 Centi-
meter samt Yngel af Lax, Sjørret og Sjørøie maa ikke benyttes
til Agn.

Overtredelse straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 18. Kongen kan efter Andragende fra Amtsthinget be-
stemme, at der paa visse Strækninger og til visse Tider til Fangst
af Sei ikke maa benyttes Garn og, hvor Opsyn er anordnet til
Torskefangst, forøvrigt ikke Not eller dermed ligeartet Redskab,
saasom almindelig eller faststaaende Synkenot, Slæbenot, Posenot
eller Trawl.

Overtredelse af saadanne Bestemmelser straffes med Bøder
indtil Kr. 5000,00. Konfiskation af ulovlig benyttet Redskab
finder ikke Sted.

§ 19. Hvis nogen ikke ufortøvet efterkommer de Forskrifter,
som til Ordens Opretholdelse paa Havn eller ved Vaadopsæt
maatte gives af Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 200,00.
Derhos skal Opsynet, naar dets Advarsel om at slække eller løs-
kaste Varp, Spring, Landtaug og andet deslige ikke uopholdelig
efterkommes, være berettiget til at løskaste eller endog kappe saa-
danne Taug, og har Vedkommende selv at tilskrive sig den Skade,
han derved maatte lide.

§ 20. Udsætter nogen utilbørligen sine Redskaber saaledes,
at Andenmands allerede udsatte og synbare Fler eller Floit deraf
nedtrykkes, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 21. Bestabiger nogen Andenmands Redskab ved at ud-

3 Aug. kaste Anker, Dræg eller Krake, eller lægger han sin Baad fast i No. 5. Andenmands Jle, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

Samme Straf er den Hovedsmand eller Fører undergiben, hvis Baad eller Fartoi paa Grund af usforsvarligt Bundsætte driver omkring paa Fiskehavet eller ved utilbørligt Forhold fra hans eller Mandskabs Side bestadiger Andenmands Redskab.

§ 22. Findes flere Baades eller Fartoiers Fiskeredskaber saaledes sammenvillede, at det ene Mandskab ikke kan optage af Sjøen sine Redskaber uden at tilføie andres Redskaber Skade, da skal Optagningen ske i Fællesskab af de vedkommende Mandskaber, som maatte være tilstede, og ethvert af dem skal have Ret til for at varetage sit Tærv at sætte en Mand ombord til hvert af de øvrige. Er ikke alle Giere tilstede, skal, om muligt, samtlige sammenvillede Redskaber bringes iland af de Baadmandskaber, som har deltaget i Trækningen, og med den enhver tilkommende Anpart af Fangsten overleveres til Gierne. Med Hensyn til de Redskaber med tilhørende Fangst, hvortil ingen Giermand fremstiller sig, forholdes saaledes som i efterfølgende Paragraf angaaende bergede Redskaber er bestemt. I Tilfælde af Tvist, og om nogen af Parterne forlanger det, deles Fangsten af den nærmeste Opsynsbetjent, hvem saadan Myndighed efter den for Opsynet gjældende Anordning er tillagt, i Forening med 2 af ham blandt Fiskerne tilkaldte Mænd. Disse tages som Regel blandt Distriktets Tilsynsmænd og tilkommer hver en Godtgjørelse af Kr. 1,00, hvilket Beløb udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes. Opsynsbetjenten tilkommer ingen Godtgjørelse.

Hvo, som til eget Redskabs Optagelse, er nødt til at løse fra hinanden eller at kappe Andenmands Redskab, skal igjen tilbørlig sammenkøbe dette.

Overtrædelse af disse Forordninger straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 23. Hvor flere Notlag ligger færdig til Kast efter Aagn, er den berettiget til Kasket, som først har udgivet sit Taug og begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold fortsætter dermed.

Hvis nogen hindrer ham heri eller søger at misliggjøre Fisket saasom ved at ro til Ginder for Notens Udsætning, eller ved Skud, Stoi eller deslige, straffes han med Bøder indtil Kr. 200,00.

§ 24. Naar Synkenot kastes efter Sei, maa ingen komme til Fortrængsel for Kasket enten ved at kaste til Ginder for den allerede udsatte Not, ved at ro over samme eller paa anden Maade.

Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 25. Den som, efterat Not er sat, forsætlig bestadiger den eller forspilder Fangsten i det hele eller for en Del, straffes med Bøder indtil Kr. 200,00, forsaavidt han ikke efter den almindelige

Straffelov har forskyldt højere Straf.

3 Aug.
No. 5.

§ 26. Hvo, som under Fisket ved utilbørlig Udfærd forstyrrer den almindelige Rolighed, straffes med Boder indtil Kr. 100,00.

§ 27. Optjober af Fiskevarer er ved Modtagelsen, saafremt der ikke betales kontant, pligtig at levere Seddel, indeholdende Fartoiets Navn og dets Hjemsted samt Sælgerens Navn, det leverede Kvantum, den omforenede Pris, Datum og Underskrift. Kjøberen beholder en af Sælgeren vedtaget Gjenpart af Seddelen.

Overtredelse straffes med Boder indtil Kr. 100,00.

§ 28. Hvo, som berger fordrevet eller tabt Fiskeredskab eller Baadudstyr, skal, naar Opsyn er anordnet, saasnart ske kan melde Bergningen for dette. Opsynet har da at søge afhændet den Fisk, der maatte være paa Redskaberne, og forøvrigt at opbevare det bergeede paa dertil beileilige Steder samt bringe til almindelig Kundskab, at det af Eierne kan afhentes mod Erklæggelse af Bergeløse og andre Omkostninger. Hvis ingen Eier kjendes, har Opsynsbetjenten, inden Opsynet hæves, at sælge det bergeede ved Auktion. For Auktionen beregnes intet Gebyr. Udbyttet af det bergeede — saavel af Fangst som af Redskaber og Baadudstyr — med Fradrag af Bergeløse, hvor saadan er forlangt, tilfalder en for Fiskerne nyttig Indretning efter Stortingets Bestemmelse.

Er Opsyn ikke ordnet, skal Bergeren inden 48 Timer bringe Bergningen til almindelig Kundskab ved Opslag paa nærmeste Handelssted eller Gaard eller paa anden brugelig Maade. Hvis ingen Eier melder sig inden 14 Dage, afgives Anmeldelse til Lensmanden, enten i det Distrikt, hvor Bergningen har fundet Sted, eller i det Distrikt, hvor Bergeren hører hjemme.

Undlader Bergeren den her paabudne Anmeldelse eller Kundgjørelse, straffes han som for ulovlig Omgang med Hittegods.

Med Hensyn til Bergelønnens Størrelse forholdes overensstemmende med det sædvanmæssige. Bergelønnen for de Redskaber, som anmeldes for og afleveres til Opsynet, skal strax af dette udbetales.

§ 29. Paa den ved Lov om Afhændelse af Statens Jord i Finnmarkens Länddistrikt af 22de Juni 1863 § 1 Lit. d fra Salg undtagne Grund kan Tomt til Opførelse af Korbod eller Hjæld paa Begjæring udvises Fiskere til Forpagtning.

Tomten udvises, opmaales, beskrives og afmærkes af Lensmanden mod en Godtgjørelse af Kr. 4,00.

Fæsteseddelen udfærdiges af Fogden uden Godtgjørelse og approberes af Amtmanden. Den er ugheldig, naar Bod eller Hjæld ikke i Genhold til samme er opført inden 1 Aar efter dens Udstedelse.

Tomten bortforpagtes paa saa lang Tid, som Korboden holdes i beboelig og Hjælden i brugbar Stand, hvad der i Til-

3 Aug. fælde bliver at afgjøre ved Skjøn. Er en Korbod ved Skjøn
 No. 5. fundet ikke at være holdt i beboelig Stand, gjøres Indberetning
 herom til Amtmanden, som foranlediger Skjøn atter optaget under
 næste Mars Fiske. Fiskens Boden heller ikke da at være i tjenlig
 Stand, skal Tomten ryddiggjøres af Eierne. Efter dette ikke inden
 6 Maanedes, ryddiggjøres Tomten paa Eierens Bekostning, og ny
 Fæsteseddel kan udstedes.

§ aarlig Afgift betales for hver Kvadratmeter Tomt til
 Korbod 10 Dre og til Hjæld 2 Dre.

Overdragelse af Korbod eller Hjæld er ugyldig, medmindre
 nyt Fæste paa Tomten erholdes.

§ 30. Ved Bestemmelse af den Skadeserstatning, som nogen
 maatte tilpligtes i Anledning af Forseelse mod denne Lovs Be-
 stemmelser angaaende Orden paa Skjøn eller mod de med Hjem-
 mel i den besluttede Vedtægter, bliver der alene at tage Hensyn
 til den Redskaberne tilføiede Skade og til den i eller paa disse
 bevislig staaende Fisk, men ikke til Fiskepilbe.

§ 31. For Boder eller Skadeserstatning, som nogen er
 tilpligtet eller har vedtaget at udrede for Forseelse mod denne Lov
 eller de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter eller mod anden
 for Saltvandsfisket i Finmarken gjældende Lov, hester det Fartoi
 eller den Vaad, hvortil den skyldige maatte høre, med tilhørende
 Redskab og Fangst.

§ 32. Boder for Overtrædelse af denne Lov og af de med
 Hjemmel i den besluttede Vedtægter samt af anden for Saltvands-
 fisket i Finmarken gjældende Lov forelægges af Opsynsbetjenten
 eller, naar Opsyn ikke er anordnet, af Lensmanden, som derom
 strax har at afgive Indberetning til Paatalemyndigheden.

§ 33. Kongen bestemmer, hvorvidt og i hvilken Udstrækning
 det anordnede Opsyn skal have Paatalemyndighed. Myndighed til
 at beslutte Tiltale maa dog ikke overdrages Opsynet uden i Poli-
 tisager.

§ 34. Sager i Anledning af Overtrædelse af denne Lov
 og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter samt af anden
 for Saltvandsfiske i Finmarken gjældende Lov og Sager angaaende
 Opsættighed eller Fornærmelse mod Opsynet, for hvilke Straffen
 ikke kan overstige Fængsel, behandles overensstemmende med de om
 Politisager gjældende Forskrifter.

§ 35. Forseelse mod denne Lov og de med Hjemmel i den
 besluttede Vedtægter kan ikke paatales senere end 6 Maanedes,
 efterat den er begaaet.

§ 36. Naar Opsyn er anordnet, kan Overøvrigheden efter
 Kongens nærmere Bestemmelse paalægge vedkommende Sorenskriver
 at indfinde sig paa Bærene for som Fiskedommere at udføre de
 nedenfor omhandlede Forretninger eller dertil antage en eller flere
 ekstraordinære Dommere. § Henseende til Grændserne for Fiske-

dommernes Birketreds indbyrdes bliver uden Hensyn til den almindelige Jurisdiktionsinddeling at forholde efter Overøvrighedens Bestemmelse. 3 Aug. No. 5.

§ 37. Fjstedommeren har, forsaavidt ikke anderledes af Kongen bestemmes, at fungere som Underdommer i de Politisager, hvori under Fjstet Tiltale reises af det Offentlige. Han har derhos i alle Straffesager med Hensyn til Efterforskningen og den retslige Forundersøgelse samme Myndighed og Pligter som den ordinære Dommer og kan ogsaa, forsaavidt Sagen gaar ind under Straffeprocesslovens § 283, paakjende den. Kongen kan bestemme, at Fjstedommeren ogsaa skal optage Thingsvidner og andre enkeltstaaende Retshandlinger til Brug under en ved anden Domstol anlagt Straffesag. Forskriften i Straffeprocesslovens § 377 andet Punktum kommer til Anvendelse ogsaa i de Sager, der behandles af den ordinære Dommer som Fjstedommer.

Kan Behandlingen af en for Fjstedommeren irettesført Sag eller Forretning ikke tilendebringes, inden hans Beskikkelse ophorer, bestemmer Paatalemyndigheden, hvorvidt Behandlingen skal udstaa til næste Aars Fjste eller fortsættes ved ordinær Ret.

§ 38. Tvistigheder, som reiser sig af Fjstet eller af Handel, som foregaar under og staar i Forbindelse med Fjstet, bør Opshynets Betjente, naar deres Bistand dertil søges, saavidt muligt søge bilagte i Mindelighed. Samme Forpligtelse paahviler de valgte Tilshynsmænd. Herfor betaler Refvirenten Kr. 1,00 til hver Tilshynsmand, der deltager i Mæglingen.

Enes de tvistende Parter om at voldgive nogen saadan Tvistighed, er vedkommende Opshynsbetjent paa Forlangende forpligtet til at optræde som Opmand.

De indgaaede Forlig og assagte Voldgiftskjendelser kan mod et Gebyr af Kr. 1,00 til vedkommende Opshynsbetjent forlanges indførte i en dertil af vedkommende Fjstedommer autoriseret Protokol. For Udskrifter af denne tilkommer Opshynsbetjenten Kr. 0,50 for hvert Ark eller Del deraf.

§ 39. Private Søgmaal angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fjstet eller af Handel, som foregaar under og staar i Forbindelse med Fjstet, samt alle private Søgmaal angaaende Tvistigheder mellem norske Undersaatter og Udlændinger, som søger til Finmarken i Anledning af Fjstet, indbringes for vedkommende Fjstedommer og bliver gjaesteretsvis at behandle og paakjende af ham i Forening med to af ham uden særskilt Godtgjorelse opnævnte og tilfagte Meddomsmænd. Disse bør i Almindelighed opnævnes efter Tur blandt de paa Retsteden eller i dets Nærhed værende Tilshynsmænd, over hvilke Opshynet meddeler Dommeren Opgave. Rettsgebyrerne i saadanne Sager skal være de samme som for ordinære Thingsager bestemt.

Til hver af Meddomsmændene betales Kr. 3,00 for hver Sag.

3 Aug.
No. 5.

§ 40. De i § 39 omhandlede Sager vaaanlæs, forsaavidt de angaar en appellabel Gjenstand, lige til Høiesteret og foretages ved Varslets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sæssioner.

§ 41. De i § 39 indeholdte Forstrifter finder ogsaa Anvendelse paa Sjøretssager angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fisset eller staar i Forbindelse med dette. Sjøforklaringer samt Sjøretsbesigtigelser og Sjøretstaxter, der foreskalder under Fisset, kan anhängiggjøres for en Sjøret bestaaende af Fiskedommeren og 2 af ham efter Sjøfartslovens Regler opnævnte Sjøretsmedlemmer. Sjøprotester og andre Notarialhandlinger kan forlanges udførte af Fiskedommeren.

§ 42. I civile Sager, som henhører under Fiskedommerens Paakjendelse, skal han udøve den Myndighed i Henseende til Dommes Fuldbyrkelse, Arrest, Beslag og deslige, som ellers er tillagt den eksekutive Myndighed.

§ 43. Til Forkyndelse af Indtæddelser eller Stævnemaal samt til Tilfigelse af Retsvidner, Meddomsmænd og Skjønsmænd ved de i denne Lov omhandlede Retshandlingar antager den befsikfede Dommer det fornødne Antal Mænd, der for ham aflægger den for Stævnevidner foreskrevne Ed.

§ 44. Skjøn til Bestemmelse af Skadeserstatning eller andet, som staar i Forbindelse med nogen for Fiskedommeren efter § 39 indbragt Sag, bliver at afgive under Sagen af de 2 Meddomsmænd og, om nogen af Parterne forlanger Overskjøn, af 4 paa lige Maade opnævnte Mænd.

Det samme gjælder ogsaa Skjøn, som staar i Forbindelse med nogen efter § 41 indbragt Sjøretssag, dog saaledes, at der med Hensyn til Overskjøn forholdes overensstemmende med Forstrifterne i Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 329 med Undtagelse af, at Overskjønsmændene ogsaa i dette Tilfælde opnævnes af Fiskedommeren efter Sjøfartslovens Regler.

Hvor denne Lov forøvrigt bestemmer Afgjørelse ved Skjøn, afgives dette ved Dommeren tilligemed 4 af ham opnævnte og tilfagte Mænd. Forligsmægling finder ikke Sted. Dette Skjøn er endeligt.

Skjønsmændene tilkommer i Betaling hver Kr. 3,00. I Anledning af Mændsopnævnelsen, Tilfigelsen og Skjønnetts Afholdelse tilkommer der ikke Dommeren eller Statskassen nogen Betaling.

Omkoftningerne ved Skjønnet udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes.

§ 45. Norst Statsborger har indtil videre Afgang til at antage Udlænding til som Lotfisser, Leiekarl eller Dreng at deltage i Fiske paa norst Baad eller Fartoi under her i Riget bosiddende norst Statsborger som Hovedsmand eller Jorer mod Erklæggelse af en Afgift af Kr. 10,00 for hver fremmed Fisser. Dog skal mindst

Salvdelen eller paa Tremandsbaade mindst en af Besætningen være 3 Aug.
norskt Statsborger. No. 5.

Afgiften kan fordres erlagt, forinden Fisket tager sin Begyndelse. Er der af Afgiftens Opkræver givet Genstand med Erlæggesen, kan den inddrives ved Udpantning. Den tilfalder Fattiggælden i det Herred eller den By, hvor Baadens eller Fartoiets Eier horer hjemme. Vedkommende Baad eller Fartoi med Redskab hester for Afgiftens rigtige Erlæggelse.

§ 46. Den i §§ 1 og 45 norske Statsborgere hjemlede Ret skal paa samme Vilkaar ogsaa kunne udoves af andre Landets Indvaanere, der ved Attest fra vedkommende Lensmand godtgjør ved denne Lovs Ikrafttræden at have havt fast Bolig i Landet i de sidst forløbne 12 Maanedes.

§ 47. Overskrider nogen den i §§ 45 og 46 givne Udgang eller benytter den anderledes end foreskrevet, straffes han med Bøder indtil Kr. 500,00.

§ 48. Fremmede Landes Fiskere, der maatte drive Fiske udenfor Territorialgrænsen, kan søge Ly paa Kysten for at redde sig under Storm og Uveir. Forøvrigt er Tilhold ved Land eller i Havn for derfra at drive Fiske udenfor Territorialgrænsen fremmede Landes Fiskere forbudt undtagen i Genhold til Bestemmelserne i Lov om Fiskerierne i Finmarken af 13de September 1830 § 40.

Overtrædelse af denne Paragraf og uberettiget Benyttelse af norsk Havn for derfra at drive Fiske straffes med Bøder indtil Kr. 200,00.

§ 49. Omkostningerne ved Udvalgenes og Fiskekommerens Virksomhed samt ved Opsynet (herunder ikke medtaget Udgifterne ved de gennem Vedtægt paabudte Redskabsmærker) udredes af Statskassen.

§ 50. I Lovgivningen om Sildefisket og om Fiske efter Lag og Sjørret gjør denne Lov ingen Forandring.

§ 51. De i denne Lov samt i Lov om Fiskerierne i Finmarken af 13de September 1830 § 40 bestemte Bøder tilfalder Finmarkens Brændvinsafgiftskasse.

§ 52. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898, fra hvilken Tid følgende Love skal være ophævede:

1. Lov om Fiskerierne i Finmarken eller Vest- og Østfinmarkens Fogderier af 13de September 1830 med Undtagelse af dens §§ 27, 28, 30 samt dens § 40.
2. Lov angaaende Fiskerier i Nordlands og Finmarkens Amter af 18de Mai 1860, forsaavidt Finmarkens Amt angaar.
3. § 2 i Lov af 17de Juni 1869, indeholdende Forandringer i Lov om Renbete i Finmarken m. v. af 7de September 1854.
4. Lov af 8de April 1890 indeholdende Tillæg til Lov angaa-

3 Aug. ende Zifferier i Nordlands og Finmarkens Amter af 18 Mai
No. 5. 1860.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet ombord paa Chefsskibet Drott, Marstrand den 3die August 1897.

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

3 Aug.
No. 6.

om Torvskur paa Statens Grund i Finmarken.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Paa Statens Grund i Finmarken skal Torvskur indtil videre være tilladt, dog kun til Husbrug og efter Udvisning overensstemmende med nærmere af Amtmanden fastsatte Regler.

§ 2. De inden en Kommune liggende Torvmyrer kan ikke benyttes af andre end Kommunens Indvaanere uden Amtmandens dertil givne Tilladelse. Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Erklæring være indhentet fra vedkommende interesserede Distrikters Herredsstyre.

Opstaar Tvist mellem et Herreds Indvaanere om Benyttelse af de inden Herredet liggende Torvmyrer, kan Amtmanden efter at have indhentet Herredsstyrets Udtalelse fordele Torvmyrerne mellem Herredets enkelte Grænde.

Amtmandens i denne Paragraf omhandlede Afgjørelser skal undergives Approbation af vedkommende Departement, forsaavidt Forlangende derom fremsættes af noget i Afgjørelsen interesseret Herredsstyre.

§ 3. Amtmanden udfærdiger, efterat vedkommende Herredsstyres Erklæring derom er indhentet, de Regler og Bestemmelser, hvorefter Torvmyrene i sin Almindelighed bliver at behandle.

Disse Regler og Bestemmelser skal undergives Approbation af vedkommande Departement, forsaavidt Forlangende herom fremsættes af et interesseret Herredsstyre, og skal derhos være bekendtgjort ved Læsning fra Kirkebækken og Opflag paa Thingsted eller andre dertil brugelige Steder mindst 8 — otte — Uger, førend de træder i Kraft. 3 Aug. No. 6.

§ 4. Opsyn med Overholdelse af denne Lov og de med Hjemmel af den givne Anordninger føres efter vedkommende Regjeringsdepartements nærmere Bestemmelse af en af Departementet ansat Torvmester eller af Lensmændene, med Bistand af Tilsynsmænd, ansatte af Amtmanden.

Udgifterne til Opsynet kan udredes af det i Genhold til Lov om Afhændelse af Statens Jord i Finnmarkens Landdistrikter af 22de Juni 1863 § 11 dannede Fond til Skogvæsenets Fremme i Finnmarken.

§ 5. Overtrædelse af denne Lov eller de med Hjemmel af den givne Anordninger straffes med Bøder og Konfiskation af det uafhængt aavirkede. Sager, der reiser sig af saadanne Overtrædelser, behandles overensstemmende med de for Politisager gjældende Forfrifter.

Bøder og Konfiskationsbeløb tilfalder det i § 4 nævnte Fond.

§ 6. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1898.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet ombord paa Chefstibet Drott, Marstrand den 3die August 1897.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

3 Aug.
No. 7.

Lov

om Valg af Bestyrelser for Bygdealmenninger og
Statsalmenninger.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Bygdealmenningss Bestyrelse udkaares af og blandt de i Almenningen Eiendomsberettigede og Brugsberettigede. Antallet af Bestyrelsesmedlemmer, der maa være mindst fem, bestemmes af de Valgberettigede i Møde, som sammenkaldes og ledes af Lensmanden. Valget foretages ved en af Lensmanden til Tid og Sted berammet og af ham bestyret Valgforretning. Ved denne udkaares et tilsvarende Antal Suppleanter. Valgforretningen bør mindst fjorten Dage forud være kundgjort paa betryggende Maade. Valget afholdes hvert andet Aar i Februar eller Marts Maaned. Tjenestetiden regnes fra 14de April. De Valgte pligter at modtage Hvervet, forsaavidt de ikke har fyldt det sextiende Aar. Ligesaa kan den, som har fungeret i fire Aar, undslaa sig for at modtage Valg i de derpaa følgende fire Aar.

Bestyrelsen vælger en Formand og Næstformand.

Hører de i Almenningen Eiendoms- og Brugsberettigede til forskellige Herreder, fastsætter vedkommende Regjeringsdepartement det samlede Antal af Bestyrelsesmedlemmer med Suppleanter, efterat vedkommende Valgberettigede derom har havt Anledning til at afgive Forslag. Valget afholdes i det Herred, hvor de fleste Stemmeberettigede bor, naar ingen særegen Grund findes at være tilstede for Afvigelse fra denne Regel, hvilken Grund i saa Fald maa være godkjendt af vedkommende Regjeringsdepartement. Amtmanden bestemmer, hvilken Lensmand skal bestyre Valget, naar Almenningen hører til forskellige Lensmandsdistrikter.

Efter Andragende fra et af vedkommende Herredsstyrer kan det, naar Almenningen hører til forskellige Herreder, af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, at det samlede Antal af Bestyrelsesmedlemmer skal fordeles mellem Herrederne i Forhold til Antallet af Eiendoms- og Brugsberettigede i hvert Herred. Valget foregaar i saa Fald særskilt inden hvert Herred.

Mandtal over de Stemmeberettigede bør fremlægges ved hver Valgforretning af Almenningssbestyrelsens Formand.

§ 2. Paa lignende Maade skal den i Lov om Almenningsskoge af 12te Oktober 1857 § 6 og Lov om Skogvæsenet af 22de Juni 1863 § 47 omhandlede Bestyrelse for Statsalmenning vælges af og blandt de Brugsberettigede.

§ 3. Bestemmelserne i Lov om Almenningsstoge af 12te 3 Aug.
Oktober 1857 §§ 2 og 7 ophæves. No. 7.

§ 4. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898, dog saa, at efter gjældende Lov valgt Bestyrelse forbliver i Funktion, indtil ny Bestyrelse efter nærværende Lov træder til.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet ombord paa Chesstribet Drott, Marstrand den 3die August 1897.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lo v

om visse Anvisninger (Checks).

3 Aug.
No. 8.

Vi Oscar, af Guds Raade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders;

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu foreslåede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. En Check skal indeholde:

udtrykkelig Benævnelse af Check, indført i selve Teksten;

den Pengesum, der skal betales;

til hvem Betalingen skal ske;

dens Navn, der skal indfri Checken (Trasfaten);

det Sted, hvor Betalingen skal ske;

Udstedelsesdagen samt

Udstederens Underskrift.

Den kan kun lyde paa Betaling ved Forevisning (ved Sigt, paa Anfordring eller lignende); som betalbar ved Forevisning ansees den ogsaa, naar ingen Betalingsstid er angiven.

Som Betalingssted gjælder i Mangel af anden Angivelse det ved Trasfatens Navn anførte Sted.

Er den Sum, som skal betales, nævnt flere Gange, men med forskjellige Beløb, gjælder det Beløb, som er mindst.

Indeholder en Check Tilfagn om Rente, ansees det som udfærdiget.

3 Aug.
No. 8. § 2. En Check kan lyde paa Betaling til Zhændehaveren.
Lyder den paa Betaling til en bestemt Person eller Zhændehaveren, ansees den, bortset fra Forfristen i § 10, som udstedt til Zhændehaveren.

§ 3. De Regler, som i Lov om Bexler af 7de Mai 1880 er givne

om Overdragelse af Bexler,

om Udstederens og Endossenternes Ansvar,

om Bexlers Betaling,

om Regres paa Grund af manglende Betaling samt

om Begjærdningers Præskription,

skal med de Afvigelser, som følger af Bestemmelserne i nærværende Lov, finde Anvendelse paa Checks.

§ 4. Endossament af en Check kan ikke gyldig skrives paa en Afskrift (Kopi) af Checken.

§ 5. At en Check er udstedt til Zhændehaveren, er ikke til Hindrer for, at den ved Endossament gjøres betalbar til en bestemt Person.

§ 6. Ved Overdragelse af en Check til Trassaten overføres ikke Ret til Regres mod Udsteder eller Endossenter, medmindre Trassaten har flere Forretningsafdelinger og Overdragelsen sker til en anden Afdeling end den, paa hvilken Checken er trukken.

En Check, som er bleven overdraget til Trassaten, maa ikke overdrages videre.

§ 7. Betaling af en Check maa ikke ske til nogen anden end en Bank eller Bankier, saafremt der mellem 2 Streger tværs over Checkens Forside findes anbragt Ordene „til Bank eller Bankier“ eller anden Paategning, som angiver det samme; er Navnet paa en bestemt Bank eller Bankier anført mellem Stregerne, maa Betaling kun ske til denne.

Et saadant Paabud kan gives saavel af Udstederen som af enhver Checkeier. Det kan ikke med Retstvirkning tilbagekaldes eller forandres; dog kan, naar en bestemt Bank eller Bankier ikke allerede er nævnt, Navnet paa en saadan senere tilføjes.

§ 8. Tegnes Akcept paa en Check, er saadan Paategning uden Retstvirkning.

§ 9. Vil Checkeieren bevare sin Ret til Regres overfor Udsteder og Endossenter, maa han forevise Checken til Betaling inden saadan Frist, som er bestemt i § 10. At Forevisning er fæstet, uden at Betaling er opnaaet, godtgøres enten ved en inden Forevisningsfristens Udløb overensstemmende med Reglerne for Bexelprotest optagen Protest eller ved en paa Checken anbragt, af Trassaten eller nogen paa hans Vegne underskrevet Erklæring, der tillige angiver Dagen, paa hvilken Forevisningen har fundet Sted. I sidste Tilfælde regnes Fristen for Meddelelsen af den i

Bexellovens § 45 foreskrebne Underretning fra den Dag, da Forevisningen ifølge Paategningen fandt Sted. 3 Aug. No. 8.

Om Virkningen af en Opfordring til ikke at optage Protest gjælder, hvad i Bexellovens § 42 er bestemt.

§ 10. En Check, der er udstedt og betalbar paa et og samme Sted her i Riget, skal forevises til Betaling senest paa den tredie Dag efter Udstedelsesdagen, saafremt den lyder paa Betaling enten til Zhændehaveren eller til en sammejeds boende navngiven Person (med eller uden Tillægget „eller Zhændehaveren“). Andre her i Riget betalbare Checks skal forevises til Betaling senest paa den tiende Dag efter Udstedelsesdagen eller, saafremt der til Checkens Forsendelse paa sædvanlig Maade fra Udstedelsesstedet til Betalingsstedet udtræves en længere Tid end fem Dage, senest paa den femte Dag efter Udlobet af den til saadan Forsendelse nødvendige Tid. Er Udstedelsesstedet ikke angivet i Checken, antages den at være udstedt paa Betalingsstedet. Findes der i en Check, der lyder paa Betaling til en navngiven Person (med eller uden Tillægget „eller Zhændehaveren“), ved dennes Navn tilføiet en Stedsangivelse, antages han at bo paa det angivne Sted.

Udløber den ovenfor bestemte Frist paa en Søndag eller en anden almindelig Helligdag, kan Forevisningen gyldig ske den næste Søgnedag. Regelen i Bexellovens § 92 finder tilsvarende Anvendelse.

Tiden for Forevisning af en Check, der er betalbar i Udlandet, bestemmes efter de paa Betalingsstedet gjældende Regler.

§ 11. Den Frist af sex Maaneder eller et Aar, i hvilken Checkeierens Regresfordring forældes (Bexellovens § 78), regnes fra Checkens Udstedelsesdag.

§ 12. Er Regresfordringen forældet, eller er den til dens Bevaring foreskrebne Omgang forløbet, finder Bestemmelsen i Bexellovens § 93 tilsvarende Anvendelse. Naar ikke andet gjøres antageligt, ansees Udstederen beriget paa Checkeierens Beforsning med den Sum, Checken lod paa.

§ 13. Er en Check bortkommen, kan den, hvad enten den lyder paa Navn eller paa Zhændehaveren, blive mortificeret efter de om Mortifikation af Gjældsbreve i Almindelighed givne Regler; de særskilte Betingelser og Forfrister, som gjælder for Mortifikation af Gjældsbreve lydende paa Zhændehaveren, kommer ikke til Anvendelse paa Checks.

§ 14. Bestemmelserne i Bexellovens §§ 84 til 86 om Forholdet til udenlandsk Lov skal finde tilsvarende Anvendelse i Henseende til Checks; dog bliver en Pengeanvisning ved Anvendelsen af nærværende Lov ogsaa at anse som en gyldig Check, naar den er affattet i Overensstemmelse med de Regler, som paa Betalingsstedet gjælder for Checks.

§ 15. I Sager, som til Regres for manglende Betaling

3 Aug. anlægges mod Udsteder eller Endossenter af en Check, kommer For-
No. 8. skrifterne i Lov om Rettergangsmaaden i Beretninger m. v. af 17de
Juni 1880 til Anvendelse.

§ 16. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar.

Ihi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet ombord paa Chefskibet Drott, Marstrand den 3die
August 1897.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

3 Aug.
No. 9.

Lov

indeholdende Forandringer i Lov om Værnepligt og
Udskrivning af 12te Mai 1866.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni dette Aar,
saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Værnepligt og Udskriv-
ning af 12te Mai 1866 skal herefter lyde som følger:

§ 31. Den, der har opnaaet 18-Aars Alder og onsker at
uddanne sig til fastlønnet Underbefalingsmand, kan — forudsat, at
han besidder fornøden Tjenestdygtighed — antages som Under-
officerslev og bliver som saadan at rulleføre ved den Afdeling, til
hvilken han henhører, eller — forsaavidt han tilhører et Distrikt,
hvorfra Udskrivning til vedkommende Baaben eller Brigade ikke
finder Sted — ved den Afdeling, som Brigadefesen (vedkommende
Baabens Chef) bestemmer. Erholder han efter Afgangen ikke An-
sættelse som fastlønnet Underbefalingsmand, behandles han lige
med den Alarssklasse, hvortil han hører, og bestikkes til værnepligtig
Underbefalingsmand, forsaavidt han har bestaaet den for Under-
officerer anordnede Afgangsexamen.

Jorfaabidt Spillemand antages til Oplærelse for deres 18de 3 Aug.
 Aar, regnes deres Børnepligt fra først paafølgende 1ste Mai efter No. 9.
 deres fyldte 18de Aar. Antages de i en ældre Alder, regnes
 deres Børnepligt fra 1ste Mai i det Aar, hvori de gennemgaar
 Refructskolen, eller for Infanteriets stadig tjenstgjørende Musik-
 elever fra 1ste Mai i det Aar, hvori de antages.

§ 34. Med Hensyn til den i forrige Paragraf omhandlede
 Rulleførelse og den i Forbindelse med Udskrivningen anordnede
 Lodtrækning (§ 44) inddeles Riget i visse Distrikter, Lodtræknings-
 distrikter. I Regelen udgjør ethvert Lensmandsdistrikt og enhver
 Kjøbstad et saadant Distrikt, men ligesom et Lensmandsdistrikt eller
 en Kjøbstad kan, hvor Kongen finder det hensigtsmæssigt, inddeles
 i flere Lodtrækningsdistrikter, saaledes kan ogsaa flere Lensmands-
 distrikter eller flere Kjøbstæder i eller uden Forbindelse med Land-
 distriktet efter Anordning af Kongen slaaes sammen til ét Lod-
 trækningsdistrikt.

§ 35. Mandstabsrullerne føres for hvert Lodtrækningsdistrikt
 af en Kommission (Distriktskommissionen), bestaaende paa Landet
 af Lensmanden og i Byerne af en Tjenestemand ved Politiet efter
 Kongens nærmere Bestemmelse, samt af et for Distriktet valgt
 Medlem og af en af Armeens Afdelingschefer eller en anden Land-
 officer som Formand. Med Hensyn til det valgte Medlems Om-
 budstid, Udtrædelse og Gjenvalg forholdes efter de i Lovene om
 Formandskaber gjældende Bestemmelser. Valget, hvorunder tillige
 en Suppleant bliver at udkaare, foretages i Kjøbstæderne og i de
 Ladesteder, der har særskilt Formandskab, af Magistrat og For-
 mænd og paa Landet af Formændene. Omfatter Lodtræknings-
 distriktet mere end ét Lensmandsdistrikt eller én Kjøbstad, skal
 hvert Lensmandsdistrikt og hver Kjøbstad have et valgt Medlem i
 Kommissionen.

For hvilke og hvor mange Lodtrækningsdistrikter enhver af
 fornævnte Embedsmænd har at bestyre Rulleførelsen, bestemmes af
 Kongen.

I Tilfælde af vedkommende Embedsmands Udkommandering
 i Anledning af Armeens Opsætning paa Feltod overtager det andet
 faste Medlem af Distriktskommissionen mod Godtgjørelse, der be-
 stemmes af Kongen, de Formanden paahvilende Forretninger.

Indtil foranævnte Bestemmelser om Distriktskommissionernes
 Sammensætning kan gennemføres i Tromsø Stift, er i Nordlands
 og Tromsø Amt paa Landet Lensmanden og i de Kjøbstæder,
 som har eget Politi, en Embedsmand ved Politiet Formand i Di-
 striktskommissionen og tillægges derfor Betaling af Statskassen.
 De valgte Medlemmers Antal skal derhos være 2 for hvert Lod-
 trækningsdistrikt.

§ 36. Mandstabsrullerne grundes paa Lister, som af Sogne-
 præsterne meddeles over de i Menighederne hver Gang konfirmerede

3 Aug. samt over de 19 Aar gamle ufonfirmerede Mandspersoner og over
 No. 9. de i Løbet af hvert Aar indtrufne Dødsfald. Listerne bør indeholde de for Rullesørfælselen fornødne Oplysninger og afgives — Konfirmationslisterne inden 1ste December og Listerne over Døde inden 1ste Februar i paafølgende Aar.

For Dissentermenighedens Vedkommende afgives disse Lister af vedkommende Prest eller Forstander.

Politiet drager Omfjorg for Anmeldelse af Personer, hvorom ikke gennem Listerne erholdes Kundskab.

§ 37. Samtlige Lodtrækningsdistrikter bør være inddelte i Roder. For hver af disse bestikker i Kjøbstæderne Magistraten i Forening med Formændene og paa Landet Formændene en Forstander.

Den, der i fire Aar eller længere har været Rodefjorstander, kan fordre sig fritagen for Omhudet i ligesaa lang Tid, som han har været deri, medmindre der inden Roden ikke findes nogen anden, som dertil er skiftet.

Det paaligger Rodefjorstanderen at føre Indseende med det til Roden hørende unge Mandfjab og indhente Oplysninger om værnepligtige Mandfjaber fra andre Distrikter, som maatte opholde sig inden Roden eller Kjøbstaden, og dermed gaa Rullesjører, Distriktskommisfion og Sessjonsbestyrelse tilhaande.

§ 39. Distriktskommisfionerne skal en Gang om Aaret holde offentlig Møde til Mandfjabsrullernes Gjennemgaaelse og Berigtigelse.

Bed dette Møde pligter Rodefjorstanderne at indfinde sig. Derhøjs indkaldes af dem, der føres eller bør føres i Rullerne, saa mange Aarsklasser eller Individer som fornødent.

Vensmanden og den Tjenestemand ved Politiet, som er fast Medlem af Distriktskommisfionen, tilkommer for Møde ved disse Forretninger en daglig Godtgjorelse af Kr. 4,00 samt almindelig Skydsjodtgjorelse.

§ 41. Til Forberedelse af Udskrivningen blandt det ikke sjofarende Mandfjab samt til Lodtrækning holdes en Gang om Aaret paa saavidt muligt bekvemme Steder offentlige Sessjioner under Overbestyrelse af mindst ét af Sessjonsbestyrelsens Medlemmer eller af en tilforordnet høiere Officer. Dog kan Sessjonsbestyrelsen i Tilfælde, hvor den finder, at det uden Betænkelighed kan ste, overlade til Rullesjøren at bestyre Sessjionen.

Bedkommende Distriktskommisfioners faste Medlemmer møder og fremlægger Mandfjabsrullerne med Bilage til Gjennemgaaelse. Derhøjs pligter alle de, hvis Værnepligtsforhold dengang er Gjensjand for Afgjorelse, at fremstille sig til Afhorelse og, saavidt fornødent, Lægeundersjogelse samt Maaling.

Ogsaa andre, saavel ældre som yngre, kan indkaldes, naar det til Oplysning om deres Værnepligtsforhold anses fornødent.

For Møde ved Session tilstaaes Lensmanden og det faste 3 Aug. Medlem af Byernes Distriktskommission saadan Godtgjorelse som i No. 9. § 39 bestemt.

§ 42. Naar dertil gives Anledning, bør Distriktsmøde og Session afholdes under ét, i hvilket Fald den samlede Forretning bestyres saaledes, som for Sessioner er bestemt. Forretningen kan, hvor det falder bekvemt, afholdes for flere Lodtrækningsdistrikter paa samme Sted; dog maa de fremmødende Mandstaber ikke derved paafores længere Reiser end 20 km. udenfor deres Distrikt.

§ 65. For Behandlingen af det Mandstabs Værnepligtsforhold, der ikke henregnes til sjofarende, bestaar Sessionsbestyrelsen af Amtmanden og — for hvert Udskrivningsdistrikt — en af Landværnets Bataljonschefer efter Kongens Bestemmelse, for Behandling af det sjofarende Mandstabs Værnepligtsforhold af Amtmanden og Indrulleringschefen. Til Bistand under Moderne kan forordnes én eller to Officerer foruden Medhjælp, som ellers behøves. Sessionsbestyrelsen afgjør overhovedet alle Værnepligtspørgsmaal og fører Indseende med de udstrevnes betimelige Overflyttelse fra Opbud til andet og Afstedigelse. Dens Medlemmer, fornemmelig Landværnsbataljonschefen og Indrulleringschefen, vaager derhos over Rulleføringen.

Ved Landværnsbataljonschefernes Udrykning i Felt eller Udkommandering paa anden Maade kan andre dertil stiftede Mænd, fortrinnsvis pensionerede Officerer, mod passende Godtgjorelse overtage de Landværnsbataljonscheferne paahvilende Udskrivningsvæsenet vedrørende Forretninger. De nærmere Bestemmelser herom gives af Kongen.

§ 66. Generalkrigskommissionen har Overbestyrelsen af, hvad der vedkommer Værnepligten og Udskrivningen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved anlage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Regl.

Givet ombord paa Chesstibet Drott, Marsstrand den 3die August 1897.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

3 Aug.
No. 10.

Loov

om Anlæg af Skydebaner med Statsbidrag.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni 1897 dette Aar, saalydende:

§ 1. Naar der i Landsogn, Kjøbstad eller Ladested, hvor der findes Skytterlag, som i de to sidstforløbne Aar har haft og fremdeles har paa Landet mindst 20 og i Kjøbstad eller Ladested mindst 30 aktive Medlemmer, der har studt de for Opnaaelse af Statsbidrag fornødne Skud, enten af Kommunen eller af Skytterlaget eller af begge i Forening staffles tilveie Halvdelen af de Midler, der tiltrænges til Leie samt Udstyr af en tidsmæssig Skydebane, herunder dog ikke indbefattet Anskaffelse af Skytterhus, skal den anden Halvdel af Udgiften udredes af Statskassen. Vedligeholdelsen paaligger vedkommende Skytterlag.

Under særegne Forhold kan dog paa samme Betingelser med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne anlægges en Bane for flere Sogne (for Kjøbstad eller Ladested og tilgrænsende Sogn eller Sogne) samt undtagelsesvis flere Baner for et Sogn (Kjøbstad eller Ladested).

§ 2. Bane udvælges og Leie afsluttes ved et Udvalg bestaaende af lige mange Medlemmer, valgt af vedkommende Skytterlag og Kommunesyre. Kommunesyret bestemmer Medlemmernes Antal.

Udvalgets Beslutninger forelægges, ledsaget af Kommunesyrets Erklæring, til Approbation af Forsvarsdepartementet, der ogsaa har Afgjørelsen i Tilfælde af Stemmelighed inden Udvalget.

§ 3. Den til Skydebane fornødne Grund kan i Mangel af mindelig Overenskomst af Kongen bestemmes overladt til fornøden Benyttelse for vedkommende Skytterlag mod Erstatning, fastsat ved Skjon, hvorunder tillige bestemmes, i hvilken Udstrækning og paa hvilke nærmere Betingelser Grunden bliver at benytte.

Erstatningen bestemmes med et Beløb for hvert Aar, hvori Grunden afgives. Dog kan Skjonsretten beslutte, at Afgjørelsen af Erstatningspørgsmaalet skal udstaa til en senere Tid, forsaavidt dette findes nødvendigt til Bedømmelse af den med Brugen forbundne Skade eller Ulempe. I saafald har Skjonsretten at bestemme et Beløb, for hvilket saadan Sikkerhed, som af Forretningens Bestyrer godtages, skal være stillet, inden Grunden tages i Brug. Forøvrigt kan Grunden ikke benyttes, forinden Erstatningsbeløbet for vedkommende Aar er betalt.

Naar mindst 10 Aar er forløbne siden sidste Skjons Afholdelse, kan nyt Skjon af enhver af Parterne forlanges.

§ 4. Har nogen anden end Eieren Grunden med lovlig 3 Aug.
Udkomst i Brug, tilfalder Erstatningen Brugerens. No. 10.

§ 5. Skjøn efter nærværende Lov afgives paa Landet af Lensmanden og to af Fogden opnævnte Skjønsmænd. Barsel gives saaledes, som om Barsel til Forligelseskommissionen er bestemt. Overfsjøn kan inden fire Uger efter det første Skjøns Afholdelse forlanges af enhver af Parterne og afgives af fire af Fogden opnævnte Mænd under Dommerens Bestyrelse. For at bestyre nogen saadan Forretning tilkommer der Lensmanden Kr. 4,00 foruden Skjeds- og Kostgodtgjørelse. For Beskrivelse betales Kr. 0,67 Arket, men for Bekræftning intet. Forretningen beskrives paa ustemplet Papir.

Overfsjøn betales af den af Parterne, som det gaar imod; hvem dette er, afgjøres af Overfsjønsmændene.

Ved de fornærede Skjøn afgjør Skjønretten, hvem der skal bære Skjønsmkostningerne.

I Kjøbstad deltager Raadstuskriveren i Skjønnet paa samme Maade som Lensmanden paa Landet. Han oppebærer for Forretningens Afholdelse Kr. 4,00 og for Udskrifter lovbestemt Betaling.

§ 6. De nærmere Regler for Lovens Gjennemførelse gives af Rongen.

§ 7. Lov af 20de Juli 1893 om Anlæg af Skjdebaner med Statsbidrag ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet ombord paa Chefsskibet Drott, Marstrand den 3die August 1897.

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Kongelig Kundgjørelse

3 Aug.

angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: Saasom Storktinget under 14de Juli

Norff Lovtidende 1897. 1ste Afdeling No. 33.

3 Aug. dette Aar har fattet saadan Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898:

§ 1. For Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898 erlægges Skat til Staten efter følgende Regler:

A. Af Indtægt erlægges:

- a. to af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb, bestemt efter nedenstaaende Regler, udgjør indtil Kr. 4 000,00;
- b. tre af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 4 000,00 indtil Kr. 7 000,00;
- c. fire af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 7 000,00 indtil Kr. 10 000,00;
- d. fem af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 10 000,00.

B. Af Formue erlægges en Trediedel af Tusinde. Det ved Beregningen udfomne Tal afrundes med det nærmeste med 10 Dre delselige Beløb.

§ 2. Enhver, der er bosat eller har Eiendom eller Næringsdrift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende Regler, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Formue og Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer.

§ 3. Med Hensyn til Stedet for Skatfrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

- a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Statedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaned i Skatteaaret.
- b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som faster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og ligned i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. For unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indvaanere eller Udlandinger.
- c. Personer, som ikke har haft fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar, af sin Formue i og Indtægt af samme. Har nogen, der af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatfrives han i Kristiania Statedistrikt.
- d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skatfrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som

for Formues- og Indtægtskat til Kommunen bestemt ved Land- 3 Aug.
skattelovens §§ 25 og 26, Byskattelovens §§ 17 og 18, dog saaledes, at milde Stiftelsers Formue og Indtægt i sin Helhed er fritaget for Statskatten.

§ 5. Den mindste aarlige antagne Indtægt, der inddrages under Beskatning, er Kr. 1 000,00.

§ 6. Ved Ansættelse til Skat henføres de skattepligtige efter det Antal Personer, som de foruden sig selv og Ægtefælle har at forjærge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forjærge;

2den Klasse dem, der har 1—3 Personer at forjærge;

3die Klasse dem, der har 4—6 Personer at forjærge;

4de Klasse dem, der har 7 eller flere Personer at forjærge.

De Personer, der i nævnte Henseende bliver at medregne, er den skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Søskende og andre Beslægtede og Besvognede, forsaavidt de erkendes at have billigt Krav paa Forjærkelse af den skattepligtige og derhos af ham virkelig forjærkes.

Uavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til 1ste Klasse.

§ 7. I enhver af de i § 6 nævnte Klasser skal et vist Beløb af den skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

Antagen Indtægt.	Skatbar Indtægt.			
	I 1ste Klasse.	I 2den Klasse.	I 3die Klasse.	I 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000,00	400,00	220,00	120,00	60,00
1 100,00	500,00	280,00	180,00	80,00
1 200,00	600,00	360,00	240,00	140,00
1 300,00	700,00	440,00	300,00	200,00
1 400,00	800,00	520,00	360,00	260,00
1 500,00	900,00	600,00	420,00	320,00
1 600,00	1 000,00	680,00	480,00	380,00
1 700,00	1 100,00	760,00	560,00	440,00
1 800,00	1 200,00	840,00	640,00	500,00
1 900,00	1 300,00	920,00	720,00	560,00
2 000,00	1 400,00	1 000,00	800,00	620,00
2 100,00	1 500,00	1 100,00	880,00	680,00
2 200,00	1 600,00	1 200,00	960,00	760,00
2 300,00	1 700,00	1 300,00	1 040,00	840,00
2 400,00	1 800,00	1 400,00	1 120,00	920,00
2 500,00	1 900,00	1 500,00	1 200,00	1 000,00
2 600,00	2 000,00	1 600,00	1 280,00	1 080,00

3 Aug. Antagen Indtægt.	Skatbar Indtægt.			
	§ 1ste Klasse.	§ 2den Klasse.	§ 3die Klasse.	§ 4de Klasse.
Rr.	Rr.	Rr.	Rr.	Rr.
2 700,00	2 100,00	1 700,00	1 360,00	1 160,00
2 800,00	2 200,00	1 800,00	1 440,00	1 240,00
2 900,00	2 300,00	1 900,00	1 520,00	1 320,00
3 000,00	2 400,00	2 000,00	1 600,00	1 400,00
3 100,00	2 500,00	2 100,00	1 700,00	1 480,00
3 200,00	2 600,00	2 200,00	1 800,00	1 560,00
3 300,00	2 700,00	2 300,00	1 900,00	1 640,00
3 400,00	2 800,00	2 400,00	2 000,00	1 720,00
3 500,00	2 900,00	2 500,00	2 100,00	1 800,00
3 600,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00	1 880,00
3 700,00	3 100,00	2 700,00	2 300,00	1 960,00
3 800,00	3 200,00	2 800,00	2 400,00	2 040,00
3 900,00	3 300,00	2 900,00	2 500,00	2 120,00
4 000,00	3 400,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00

Af enhver hoiere Indtægt er det skattefrie Beløb i 1ste Klasse Rr. 600,00, i 2den Klasse Rr. 1 000,00, i 3die Klasse Rr. 1 400,00, i 4de Klasse Rr. 1 800,00.

Svarer en Skattepligtigs Indtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henhøre til det nærmeste af disse. Indtægter over Rr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 helelige Tal.

Falder Indtægtssummen midt imellem to Tal, henføres den til det laveste.

§ 8. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, saavel som udenlandske Interessentskaber gives intet skattefrit Fradrag.

§ 9. Af samtlige Formuer fra og med Rr. 1 000,00 beregnes Skat til Staten, forsaavidt ikke Skatyderens Indtægt ifølge Bestemmelsen i foranstaaende § 5 er for liden til, at han deraf skal svare Skat.

§ 10. Iøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i gjældende Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet ombord paa Chefskibet Drott, Marsirand den 3die August 1897.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

D e s c a r.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Plakat

3 Aug.

indeholdende Forandring i Plakaten af 5te November 1895, jfr. Plakat af 2den November 1896, angaaende
Regler om Kjødkontrol.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: I Kraft af Lov om kommunale Slagte-
huse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 6 bestemmes herved
den Forandring i Plakat af 5te November 1895, indeholdende
nærmere Forskrifter til Gjennemførelse af den ved nævnte Lov og
Lov af 27de Juli 1895 omhandlede Kjødkontrol, at Plakatens
§ 19 herefter skal lyde saaledes:

§ 19. I Bykommuner, hvor Kjødkontrol overensstemmende
med ovennævnte Love er indført, maa Kjøb, der omfattes af disse
Bestemmelser, ikke falbydes eller sælges eller, forsaavidt ikke den i
Lov af 27de Juli 1895 I, § 2, 2den Afsnit, bestemte Fritagelse
for Undersøgelse er givet, overhovedet benyttes til Menneskesøde,
medmindre det af vedkommende Bys kommunale Kjødkontrollør er
undersøgt og stemplet.

I Landkommuner, hvor Kjødkontrol i Henhold til nævnte
Love maatte indføres, maa Kjøb, der omfattes af disse Bestem-
melser, ikke falbydes eller sælges, medmindre det af vedkommende
Kommunes Kontrollør er undersøgt og stemplet.

Kjøbvarers Frembringelse paa Torv i Torvtiden eller deres
Henlæggelse i Udsalg for Kjøbvarer bliver at anse som Falbydelse.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Gjøre alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet ombord paa Chefskibet Drott, Marstrand den 3die
August 1897.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

3 Aug.

Kongelig Resolution

af 3die August.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Nigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Tromø Herred, Medenes Amt, under 9de Marts 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 6te Marts 1869, ved hvilken Kjobstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelse om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. bleve gjorte gjældende for Gaardene Langsø, Østre Strømsbo og Thorbjørnsbo med underliggende Grunde i Tromø Sogn, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei — hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel — maa ikke Oplob eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres, eller Færdselen hemmes.

§ 2. Paa offentlig Bei eller langs dens Kanter og Straaninger maa der ikke foregaa Kortspil, Leg, Dans, Fortæring af berusende Drikke, Slagsmaal, Skrigen, hoiroftet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller den Vejfarende forulempes. Ingen maa paa offentlig Bei vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel saasom ved uanstændige Ord eller Lader.

§ 3. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Dør, Port eller Vindu, ringe paa Port- eller Dørklokke, ei heller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 4. Ingen maa paa offentlig Bei eller udover samme støde med Væge eller lignende, afbrænde Fyrverkerisager, Krudt eller andre eksploderende Gjenstande, ei heller kaste Sten, Snebold eller andet, hvorved Skade kan forvoldes eller den, som færdes paa Veien, fortrædiges. Ved Mineringsarbejde paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 5. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted. Traspændte Heste og Kjøredræb skal føres ud af Veibanen. Ved Kjørsel paa Slædespore skal bruges Bjælde eller Klokke, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre den Kjørendes Komme. Hærfra undtages dog almindelig Gaardskørsel.

Forspændte eller løse Heste, som ikke føres af særskilt Kjørefarl, skal altid paa offentlig Bei være forsvarelig bundne til det foregaaende Kjøretøj eller med tilstrækkelig lang Tom føres af den,

som tjører dette. — Lensmanden kan forbyde Kjælleagning paa 3 Aug. nærmere angivne Veie.

§ 6. Det er forbudt paa offentlig indhegnet Bei at lade Kreaturer drives løse uden forsvarligt Tilsyn. Det er ligeledes forbudt at lade olme Ofter gaa løse i uindhegnet, til offentlig Bei stødende Havnegang saavel som i Indhegninger ved offentlig Bei, medmindre Indhegningen er forsynet med saa høit og stærkt Gjerde, at Dyrene ikke kan springe over eller trænge igjennem.

§ 7. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare mod dem eller gjo ad dem, skal Cieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Det samme gjælder om Hunde, som af Hensyn til deres Størrelse eller Race findes at kunne være farlige. Ingen maa hidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Bei. Hunde maa ei medtages til den offentlige Gudstjeneste.

§ 8. Tisper maa i Løbetiden holdes inde af Cieren, saasnart denne bliver vidende om, at de er løbte. Hunde, som løber omkring uden at ledsage Nogen, og hvis Cier ikke kjendes, kan af Politiet tages i Forvaring, hvorefter de fremlyses i offentlig Avis. Saafremt ingen Cier melder sig inden 14 Døgn efter Fremlysningen, kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

§ 9. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foreskalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 10. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig styldig i voldsom eller stoiende Udfærd, hvorved andre Gjæster, Barten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Behoere eller omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 11. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen. I denne Tid maa ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udsjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 12. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans, Kortspil eller anden Ustighed maa ikke finde Sted uden Tilladelse af Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

- 3 Aug. § 13. Overtrædelse af disse Vedtægter, der træder i Kraft to Maaneder efter opnaaet Stadsfæstelse, paatales af det Offentlige som Politifag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Boder fra 2 — to — til 800 — otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

3 Aug.

Kongelig Resolution

af 3die August.

§ Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadsfæstelse paa de af Aasgaardstrand's Kommunesyre under 4de December 1896 og 3die April 1897 besluttede Vedtægter for Brugen af Fld og Lys i Aasgaardstrand's Havn, saalydende:

§ 1. Dampstibe, henliggende paa Havnen eller ved dens Brygger, Tomter eller Paghuse, tillades til enhver Tid af Døgnet at have Fld oppe, være sig under Dampstjedel, paa Kamin eller Kabys. Det gjælder ogsaa for andre Fartøier, naar de henligge for Anker paa Svai saaledes, at de ikke komme nærmere Land end 100 Meter.

§ 2. Naar andre Fartøier end Dampstibe derimod henligge ved Havnens Brygger, Tomter, Paghuse eller i Dplag, skal det kun være dem tilladt i Tiden fra Kl. 5 Morgen til Kl. 10 Aften at benytte Fld paa Kamin eller Kabys. Dog kan Havnefogden for enkelt Tilfælde give Tilladelse yderligere, end §'en hjemler Brugen af Fld.

§ 3.

- a. Kaminer, Ovne og Kabysfer samt Rørene til samme skal være af Jern eller andet Metal. Er Afstanden mellem Fldstedet eller Røret og Træværket mindre end 31 cm., skal Træværket betrygges med ildfast Material og maa Afstanden mellem Fldsted eller Rør og det Træværket beskyttende ildfaste Material ikke under nogen Omstændighed være mindre end 5 cm. Hvor Rør fører igjennem Dæk eller Tag, skal dets Afstand fra Træværk være mindst 5,5 cm., naar Træværket i Gullet beklædes med Kobber i Forbindelse med Afsættelse mellem dette og Træværket, saaledes at der mellem Rør og Kobberbeklædning bliver en Afstand af mindst 5 cm. Under og foran Fldsted i en Bredde af 31 cm. skal Gulvet belægges med ildfast Material.
- b. Kabys paa Dæk maa altid staa i Hus.

- c. Rørene skal feies hver Dag og Aske og Sod ilandbringes til 3 Aug. de dertil bestemte Steder, efter at være vel gennemtruffet med Vand.
- d. Til Brændsel i Kamin, Kabyss eller under Dampkedel maa kun benyttes Kul eller Koks. Til Opfyrring maa ikke benyttes Granved.
- e. Naar og saalænge der habes Ild under Dampkedel, paa Kamin eller Kabyss, maa der stedse være Folk ombord.

§ 4. Ombord i Fartøier, henliggende i Havnen skal det være tilladt i Kabyss og Fokkelugarer at benytte aabent Lys, naar og saalænge der er nogen tilstede i det Rum, hvor Lyset brænder, samt Lampe eller Lys i Lanterne, naar og saalænge der holdes Vagt ombord. Paa Dæk og i Lasterum maa derimod alene benyttes Lys i Lanterne og kun, naar der holdes Vagt.

§ 5. Naar Havnesfogden finder, at den i nærværende Vedtægter hjemlede Tilladelse til at have Ild og Lys ombord kan være forbunden med særegen Fare, saasom paa Grund af Vædens eller Veirligets Bessaffenhed eller omgivende Forholde, er han bemyndiget til at indstrænke eller endog helt suspendere Tilladelsen.

Kongelig Resolution

3 Aug.

af 3die August.

I Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadsfæstelse paa de af Nisør Kommune styre under 30te December 1896 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Nisør Havn, saalydende:

§ 1. Dampskibe henliggende paa Havnen eller ved dens Brygger, Tomter og Pakhuse tillades til enhver Tid af Døgnet at have Ild oppe, være sig under Kedel, paa Kamin eller Kabyss, dog bliver at iagttage, at til Brændsel maa alene benyttes Kul eller Koks og til Opfyrring maa ikke benyttes Granved.

§ 2. Andre Fartøier skal det under nedenstaaende Betingelser være tilladt i Tiden fra Kl. 5 Morgen til Kl. 10 Aften inden Havnen at benytte Ild paa Kamin, Ovn eller Kabyss — dog kan Tiden med Havnesfogdens Samtykke udstrækkes efter Kl. 10 i særegne Tilfælde.

- a) Kaminer, Ovne og Kabysser samt Rørene til samme skal være af Jern eller andet Metal. Er Afstanden mellem Ildstedet eller Røret og Træværket mindre end 31 cm., skal Træværket betrygges med ildfast Material, og maa Afstanden mellem Ildsted eller Rør og det Træværket beskyttende ildfaste Material ikke under nogen Omstændighed være mindre end

3 Aug.

5 cm. Hvor Ror fører gennem Dæk eller Tag skal dets Afstand fra Træværket være mindst 5,5 cm., naar Træværket i Gullet beklædes med Røbber i Forbindelse med Udbestibetæg mellem dette og Træværket saaledes, at der mellem Ror og Røbberbeklædning bliver en Afstand af mindst 5 cm. Under og foran Jibsted i en Bredde af 31 cm. skal Gulvet belægges med ildfast Material.

b) Kabys paa Dæk maa altid staa i Hus.

c) Rorene skal feies hver anden Dag, og Aske og Sod bortbringes efter at være vel gennemtruffet med Vand.

d) Med Hensyn til Brændematerial gjælder, hvad der i saa Henseende for Dampstibe er bestemt (§ 1).

e) Naar og saalænge der haves Jib paa Kamin eller Kabys, maa der stedsse være Følk ombord.

§ 3. Ombord i Fartøier, henliggende i Havnen, være sig Damp- eller Seilfartøier, skal det være tilladt i Kabytter og Følkelugarer at benytte aabent Lys, naar og saalænge nogen er tilstede i det Rum, hvor Lyset brænder, samt Lampe eller Lys i Lanterne, naar og saalænge der holdes Vagt ombord. Paa Dæk og i Lasterum maa derimod alene benyttes Lys i Lanterne, og kun, naar der holdes Vagt ombord.

§ 4. Naar Fartøier ligger indefrosne, skal der holdes Vaak af 1 Kvadratmeters Storrelse aaben ved hvert Fartoi, hvilket Hul bliver forvarlig at afmærke, og skal hvert Fartoi have mindst 2 Pøse tilstede ombord.

§ 5. Paa Fartøier (Dampstibe undtagne), som paa Dækket fører Hø, Halm, Drev eller lignende ildsfarlige Sager, forbydes al Slags Brug af Jib, naar de ligger indenfor en Linie, trukken fra Kastelphynen over Sydhynen af Badstjerholmen og derpaa til Baierphynen, førend Dækslasten er løst. Seilstibe lastede med Petroleum (over 5 Fade), maa indenfor nævnte Linie ikke benytte Jib eller Lys ombord.

§ 6. Røgning eller Opvarmning af Veg, Tjære eller lignende ildsfarlige Bædster maa ikke foregaa ombord, men foretages iland paa dertil stiftet Sted efter Havnefogdens Anvisning.

§ 7. Hvor Havnefogden — eller i Tilfælde Havneopsynet — finder, at den i nærværende Bedtægter hjemlede Tilladelse til at have Jib og Lys ombord kan være forbunden med særegen Fare, saasom paa Grund af Lastens eller Beirligets Bestaaffenhed eller omgivende Forhold, er han bemyndiget til at indskrænke eller endog helt suspendere Tilladelsen.

